

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ Δ'.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1948 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας 2 (πρώην Βουλῆς) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 33-897

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικῆς: Κ. Δ. ΚΑΤΣΑΛΙΔΟΥ, Λ. Σγουροῦ 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α.Ε. Ἱερὰ Ὁδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.000 - Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἐσωτ. Δρχ. 8.000, ἐξωτ. 10 σελ. ἢ 2 δολ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Τὸ μεγάλο παραμῦθι — 40 αἰώνων κατορθώματα καὶ Πολιτισμὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Α. Α. Κ. α) Εἶμαι ἡ Ἑλλάδα. Ποίημα ὑπὸ Κ. Παλαμά	Σελὶς 1—2	The great tale — Feats of 40 centuries and Civilization of the Greeks by A. A. K. a) I am Greece. Poem by C. Palamas . . .	Page 1—2
Ο Ἀνίκητος Καβαλλάρης ὑπὸ Δ. Μοναστηριώτη	3	The invincible Rider by D. Monastiriolis . . .	3
Ἑρρίκος Ντυνάν	4	Henry Dunant . . .	4
Πῶς μάθαιναν γράμματα τὰ ὄρκατα Ἑλληνόπουλα ὑπὸ Π. Καλονάρου	5—6	How children in ancient Greece were taught by P. Calonaros . . .	5—6
Ἐν τούτῳ νίκα ὑπὸ Δ. Ρώμα. β) Τὸ σταφύλι	7—8	By this you win by D. Romas. b) The grape	7—8
Ἡ Ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου ὑπὸ Ν. Δημ.	9	The Battle of Navarino by N. Dim. . . .	9
Πρώτες βοήθειες ὑπὸ Μ. Κανελλοπούλου	10	First aid (Fracture) by M. Canellopoulos . .	10
α) Αἶμα Ἑλληνικό. β) Ἀθλητικὴ ζωὴ ὑπὸ Σπ. Αὐλωνίτη	11	Greek Blood. Life of Sports by Sp. Avlonitis	11
Φωτογραφίαι δρόσως Ε. Σ. Ν.	12—13	Activity in pictures . . .	12—13
Γεωργία καὶ Γεωργὸς ὑπὸ Κ. Ζευγᾶ	14	Agriculture and Agriculturer by C. Zevgas .	14
Τὸ Λουτρό ὑπὸ Α. Βώττη	15	Bathing by A. Vottis . . .	15
Ταξιδάκι στὴν Αἴγινα	16—17	A trip to Aegina . . .	16—17
Οἱ Ερυθροσταυρίται καὶ ὁ Κότσουρα ὑπὸ Β. Οἰκονομίδη	18	Juniors and Birds by B. Economides School Inspector . . .	18
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν. Μαθητικὴ Συνεργασία	19—24	G. J. R. C. movement. Pupil contribution . .	19—24
Ὅλα Γιά σέ		All for you { Verses by St. Sperantzas	
		Music by X. G. Asteriades	

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 2
(ΠΡΩΗΝ ΒΟΥΛΗΣ)
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 33.897

Ἀθῆναι τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1948

Πρὸς

Τοὺς Κ. Κ. Ἐπιθεωρητάς, Διευθυντάς τῶν Σχολείων
καὶ Διδακτικὸν Προσωπικὸν
τῶν Σχολείων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1948—49, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φίλους Ἐκπαιδευτικοὺς καὶ Ἐρυθροσταυρίτας ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ εὐχεται ὁλοψύχως, ὅπως τὸ ἔτος τοῦτο ἀποβῇ ἔτος προόδου καὶ Ἑθνικῆς εὐημερίας.

Τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν, κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος, εἰς ὅλας τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν ξένων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὡς μαρτυροῦν αἱ ληφθεῖσαι πλήρεις εὐμενῶν κρίσεων ἐπιστολαὶ ταύτων, ἀποτελοῦν τὴν ἀσφαλῆ ἐγγύησιν, ὅτι τὸ μέλλον θὰ εἶναι πλουσιώτερον εἰς ἀπόδοσιν καὶ ἡ συμβολὴ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μας εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐθνικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοιαύτη, ὥστε νὰ δικαιώσῃ τὰς προσδοκίας ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ ζωηρὰν συμπάθειαν καὶ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν τὸ ἔργον μας.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ὑπάρχει μιὰ ἱστορία, πού, αἰῶνες δλόκληρους τώρα, προεκάλεσε τὸν εἰλικρινέστερο θαυμασμὸ καὶ τὴ βαθειὰ συγκίνησι ὅλων τῶν ἀληθινῶν ἀνθρώπων, σὲ ὅλους τοὺς πολιτισμένους τόπους· καὶ οἱ πραγματικοὶ σοφοὶ τῶν δὲν ἐδίστασαν ποτὲ νὰ διαπιστώσουν ὅτι μὲ τὴν ἱστορία αὐτὴ καὶ μόνο μὲ αὐτὴ ἀρχίζει ἡ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος, ἀπὸ αὐτὴν ἀντλεῖ τις ὠραιότερες ἐμπνεύσεις τῆς, σ' αὐτὴν βρίσκει τὴν ἠθικὴ τῆς δικαίωσι.

Αὐτὴ ἡ ἱστορία παιδιὰ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ τόπου σας, ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος μας, μιὰ ἱστορία τόσο γεμάτη ὁμορφιά καὶ περιπέτειες κι ἀπίστευτα κατορθώματα, πού νὰ μοιάζῃ συχνὰ σὰν παραμῦθι. Ἄν γιὰ τοὺς ἄλλους πολιτισμένους ἀνθρώπους εἶναι ἀντικείμενο θαυμασμοῦ καὶ πηγὴ ἐμπνεύσεως, τί πρέπει νὰ εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς Ἑλλήνας, ἀφοῦ ξέρουμε ὅτι εἶναι ἡ ἱστορία τῶν προγόνων μας, ἡ ἱστορία τοῦ τόπου μας, μιὰ ἱστορία πού ποτὲ δὲν ἀπαρνήθηκε καὶ ποτὲ δὲν ἐπρόδωσε ἡ φυλὴ, πού κατοικεῖ τὸν τόπο αὐτό; Ἐπὶ τέσσερες χιλιάδες χρόνια τώρα ἡ φυλὴ αὐτὴ ἐπάλασε μὲ δυσκολίες ἀφάνταστες, δὲν ἔπαψε σχεδὸν ποτὲ νὰ ἀγωνίζεται γιὰ νὰ ἀποκρούσῃ τὶς ἐπιθέσεις καὶ τὶς ἐπιδρομὰς ἐχθρῶν πανίσχυρων, πού ἐξορμοῦσαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος γιὰ νὰ τὴν ἐξοντώσουν, γιὰ τὴν ἔξεραν ὅτι ἦταν πάντοτε τὸ μοναδικὸ ἐμπόδιο στὸν δρόμο τοὺς πρὸς τὴν κατάρτησιν τοῦ κόσμου. Καὶ μέσα στὸν ἀέναο ἀγῶνα, πού θὰ εἶχε κάμψῃ πολὺ γρήγορα κάθε ἄλλη φυλὴ, ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν ἔπαψε νὰ κτίζει Παρθενῶνες, νὰ κἀν ἀριστουργήματα, νὰ διατυπώῃ ὀριστικὰ γιὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὰ μεγάλα καὶ αἰῶνια ἰδανικά, νὰ χαρίζῃ τὴν ἀνθρωπότητι τὶς ἀναλλοίωτες ἀρχές τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ μέτρου, νὰ προσφέρῃ στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἀληθινὰ ὥραλου, νὰ δημιουργῇ μὲ μιὰ λέξι πολιτισμούς.

Αὐτὴ τὴν μεγάλη ἱστορία, παιδιὰ, πού τὴν διδάσκεσθε στὸ σχολεῖο κομματιαστὴ καὶ ἴσως χωρὶς πολλὴ συνοχή, σὲ διάφορες τάξεις, ἐλάτε νὰ τὴν κοιτάξουμε μαζὶ σὰν ἓνα ἀδιάσπαστο σύνολο, σὰν ἓνα ἀτελείωτο καὶ πανέμορφο παραμῦθι, πού ὠραιότερό του δὲν ἔχει γραφῇ ποτὲ καὶ πού εἶναι ἐν τούτοις ἀληθινὸ καὶ ἐπιστημονικὰ ἐξακριβωμένο ἀπὸ τὴν πρώτη του ὥς τὴν τελευταία του λέξι. Ἴσως εἶται μόνο θὰ καταλάβουμε καλύτερα τὸ κάλλος καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς ἱστορίας αὐτῆς, γιὰ τὴν ὁποία ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ εἴμαστε υπερήφανοι γιὰ τὴν ἐξέχουσα ὅτι καὶ τώρα ἀκόμα, στὶς δικές μας ἡμέρες, ὁ λαὸς, πού κατοικεῖ

τὴν πιὸ δοξασμένη γωνία τοῦ κόσμου καὶ ἔχει τέτοιο μεγάλο παρελθὸν διεξάγει ἐξ ἴσου σκληροὺς καὶ δύσκολους ἀγῶνες, προσφέρει στὴν πολιτισμένη ἀνθρωπότητα ἀνάλογες πολὺτιμες ὑπηρεσίες καὶ ἀποδεικνύεται ἀντάξιος τοῦ μεγάλου τοῦ παρελθόντος σαράντα δλόκληρων αἰώνων.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ (1870-1890) πού ὁ Γερμανὸς Ἑρρίκος Σλήμαν ἔκανε τὶς καταπληκτικὲς τοῦ ἀνασκαφῆς πρῶτα στὴ μικρασιατικὴ Τροία κι ἔπειτα στὸν Ὀρχομενὸ τῆς Βοιωτίας, στὴν Τίρυνθα καὶ τὰς Μυκήνας τῆς Πελοποννήσου, καὶ τὴν ἐποχὴ (1900-1908) πού ὁ Ἀγγλὸς Ἀρθούρος Ἐβανς ἔκανε τὴς δικές του ἐπίσης ἀξιοθαύμαστες ἀνασκαφές στὴν Κνωσσό, πού συνεπλήρωσαν οἱ ἄλλες ἀνασκαφές στὴ Φαιστό, τὰ Μάλια, τὴν Ἀγία Τριάδα τῆς Κρήτης, ἡ ἐπιστὴμὴ προσέφερε οὐσιαστικὰ μιὰ ἢ δύο χιλιετίες στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος.

Πραγματικὰ, ἔως τότε ἡ ἐπιστὴμὴ τοποθετοῦσε περίπου στὰ 1200 π.Χ. τὴν ἀπαρχὴ τῆς ἀληθινῆς ἱστορίας, μιὰ ἀπαρχὴ, πού συνέπιπτε μὲ τὶς πρῶτες ἐμφανίσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Σλήμαν ὅμως κι ὁ Ἐβανς, διαθάζοντας μὲ ἀληθινὴ ἀγάπ καὶ κατανόησιν τὸν Ὀμηρὸν, ἦταν πεπεισμένοι ὅτι δὲν μπορεῖ ὁ μέγας αὐτὸς ποιητὴς παρὰ νὰ λήθῃ ἀλήθεια κι ὅτι πρέπει κάπου νὰ ὑπάρχουν τὰ τεκμήρια καὶ τὰ κειμήλια τῶν προγενέστερων πολιτισμῶν, πού περιγράφει στὴν «Ἰλιάδα» καὶ στὴν «Ὀδύσεια». Κι ἔψαξαν μὲ ἐπιμονὴ καὶ πάθος μέχρις ὅτου εὗρηκαν στὸν Ὀρχομενὸ καὶ στὰς Μυκήνας καὶ στὴν Κνωσσὸ πραγματικὰ ἀξιοθαύμαστα κειμήλια τῶν πολιτισμῶν αὐτῶν: ἐρεπίτια παλατιῶν καὶ ναῶν μεγαλοπρεπῶν, τοιχογραφίες καὶ ἀγάλματα καὶ κομποτεχνήματα καὶ στολίδια. Ὅλα αὐτὰ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴν δευτέρη καὶ τὴν τρίτη ἀκόμα π. Χ. χιλιετία καὶ δείχνουν πολιτισμὸν πραγματικὰ ἀνώτερον στὴν ἐποχὴ πού στὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ὁ ἀνθρώπος ἐζῶσε σὲ σπήλαια καὶ σὲ πρόχειρες ἐγκαταστάσεις κοντὰ

στὶς λίμνες, ἓνα εἶδος πρωτόγονης ζωῆς, πού λίγο διέφερε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρωποειδῶν πιθήκων.

Τί σημαίνει ἐὰν ὁ πολιτισμὸς, πού τὰ κειμήλιά του εὗρήθηκαν στὴν Κνωσσὸ καὶ τὴ Φαιστό, ὠνομάσθηκε ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας «Κρητικὸς» ἢ «Μινωϊκός» ἢ «Αἰγαιοπολιτισμὸς» καὶ ὁ πολιτισμὸς, πού τὰ ἐρεπίτια του εὗρήθηκαν στὴ Βοιωτία καὶ τὴν Πελοπόννησον, ὠνομάσθηκε «Μυκηναϊκός» ἢ «Αρχαϊκός» ἢ «Προελληνικός» πολιτισμὸς; Τί σημαίνει ἂν μερικοὶ ἐπιστήμονες ἐξήτησαν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1 Τμήμα

ΗΜΕΡΟΜ. 16 8 85

ΑΡΙΘ. 36199

νά τὸν ξεχωρήσουν ἀπὸ τὸν καθ' αὐτό Ἑλλη-
νικὸ πολιτισμὸ καὶ νὰ βροῦν μάλιστα καὶ ἀν-
θρωπολογικὲς διαφορὲς, γιὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι
σὲ ἄλλη φυλὴ ἀνῆκαν οἱ Κρητικοὶ τοῦ Μί-
νωος καὶ σὲ ἄλλη οἱ Ἀχαιοὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, οἱ
Σπαρτιάται τοῦ Λυκούργου, οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ Περι-
κλῆ; Ἡ ἀληθινὴ ἐπιστὴμὴ ἀναγνωρίζει σήμερα
ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ ἄρμονικὴ καὶ ἀτελείωτὴ ἐξέ-
λιξι, ποὺ ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀληθινοῦ
Ἑλληνισμοῦ. Καὶ μποροῦμε χωρὶς κανένα δισταγμὸ
ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ βροῦμε καὶ νὰ τοπαστεῖσουμε
τὴν ἀπαρχὴ τῆς ἱστορίας μας, ποῦ εἶναι καὶ ἡ ἱστο-
ρία τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ἐδῶ καὶ τέσ-
σερες ἢ πέντε χιλιάδες χρόνια πίσω, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ
ὅπου στὶς κοιλάδες τῆς Κρήτης καὶ τῆς Πελοπον-
νήσου οἱ πρόγονοί μας ἄρχισαν, χιλιάδες ὁλόκληρα
χρόνια πρὶν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅλου τοῦ ἄλλου
κόσμου, νὰ ζοῦν σὰν ἀληθινοὶ ἄνθρωποι.

Ἀπὸ ποῦ ἦρθαν στὴ γῇ αὐτῇ οἱ μακρνοὶ μας ἐκεῖνοι πρόγονοι; Δύσκολη κι ἀκαθόριστη εἶναι ἡ ἀπάντησις στὸ ἐρώτημα αὐτό. Καὶρὸ τώρα συζητοῦν καὶ μαλλώνουν οἱ ἐπιστήμονες γύρω ἀπὸ τὶς θεωρίες γιὰ τὰ μεγάλα μεταναστευτικὰ κύματα τῶν λαῶν κατὰ τὶς χιλιετίες ἐκείνες. Εἶναι ἄραγε ἀνάγκη νὰ τοὺς παρακολουθήσουμε; Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ μιμηθοῦμε τοὺς προγόνους μας τοῦ χρυσοῦ αἵματος τοῦ Περικλῆ, ποὺ ἤξεραν ἐν τούτοις καλὰ τὴν ἱστορία τῶν περασμένων αἰώνων καὶ ποὺ διεκήρυσσαν ὑπερήφανα ὅτι εἶναι «αὐτόχθονες» καὶ «γηγενεῖς».

Καὶ ἐδημιουργοῦν οἱ ἀρχαῖοι αὐτοὶ Ἕλληνες ἕνα πλῆθος μύθων, οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἔχουν αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἔννοια: ὅτι ἡλαδὴ δὲν ἐχρειάσθηκε νὰ ἔλθουν ἀπὸ ἄλλα μακρυνὰ μέρη οἱ κάτοικοι τῆς γῆς αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Κέκροψ, ὁ μυθικὸς οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν ἦταν γιὸς τῆς μητέρας - Γῆς καὶ διατηροῦσε ἀκόμῃ τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος του, σὺν σώμα φειδιόμῃ. Στὴν Αἴγινα ὁ προϊστορικὸς Ἀλκὸς παρακάλεσε τὸν Δία νὰ τοῦ δημιουργήσῃ γύρω του τόσοις ἀνθρώπους ὅσα ἦταν τὰ μηρμύκια εἰς τὴ νησί καὶ ὁ Ζεὺς μεταμόρφωσε ὅλα τὰ μηρμύκια εἰς ἀνθρώπους. Στὴν Ἀρκαδίᾳ ὁ «θεοείκελος» (ὁ ὅμοιος πρὸς τοὺς θεοὺς) Πελασγὸς ἔβγαξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν πλούσια γῆ, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ γένος θνητῶν. Στὴ Ρόδο οἱ κάτοικοι καυχῶνται ὅτι κατάγονται ἀπὸ τοὺς Ἡλιάδας τοὺς ἀπόγονους τοῦ Ἡλίου. Καὶ στὴν Κρήτῃ ὁ Βασιλεὺς Μίνως εἶναι γιὸς τοῦ ἰδίου τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης.

“Όλοι αυτοί οι μύθοι βρίσκουν την ανώτερη και
ώρασιότερη μορφή τους στην ιστορία του Προμη-
θέως, αληθινού συμβόλου της Έλληνικής φυλής και
της σημασίας της φυλής αυτής απέναντι στην αν-
θρωπότητα ολόκληρη. Ο μεγάλος Αισχύλος μας
δίνει στην τραγωδία του «Προμηθεύς δεσμώτης»
την ώρασιότερη εξέγησι του μύθου αυτού, που θά
μπορούσε να θεωρηθῇ σὰν τὸν γενικώτερο μῦθο
τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Καὶ δὲν θὰ μπορούσαμε
ἴσως νὰ βροῦμε ἄλλη ὥρασιότερη καὶ πιστικώτερη
ἐξέγησι τῆς μεγάλης ὑπηρεσίας, ποὺ προσέφερε ἡ
Ἑλληνικὴ φυλὴ στὴν ἀνθρωπότητα, ἀπὸ τὴν ὤπε-

ρήφανη ἀπαρίθμησι τῶν ὑπηρεσιῶν, ποὺ προσέφερε ὁ «πυρφόρος» Προμηθεὺς στοὺς ἀνθρώπους. Γιατὶ ἐξεν τούς ἐδίδασκε μόνο πῶς νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν φωτιά μὰ τούς ξμάθε τὴν τέχνη νὰ γίνουν ἀληθινοὶ ἀνθρώποι.

Πρὶν ἀπὸ αὐτὸν ἦταν «νήπιοι», παιδιὰ ἀνόητα, ποὺ εἶχαν μὲν μάτια ἀλλὰ δὲν ἔβλεπαν οὐσιαστικά τιποτα ἀπὸ τὰ θαυμάσια πράγματα, ποὺ ἦταν γύρω τους, ζοῦσαν σὰν τὰ μυρμηκία μέσα σὲ ἀνήλια σπη-
λαια, δὲν ἤξεραν οὔτε τίς ἐποχὲς τοῦ χρόνου νὰ διακρίνουν, ἔτρωγαν σὰν τὰ ζῶα ὅτι, ἔπεφτε στὰ χέρια τους ἡ ὅτι, κατὰφερναν νὰ σκοτώσουν, δὲν ἐφαντάζοντο κἀν ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ καλλιεργή-
σουν τὴ γῆ τους. Νομίζει κανεὶς ἀληθινὰ ὅτι ὁ Αἰ-
σχύλος μᾶς δίνει μιὰ εἰκόνα τῆς ζωῆς τῶν ἀν-
θρώπων, πρὶν τοὺς διδάξουν οἱ Ἕλληνες τὸν πολι-
τισμό.

Ὁ Προμηθεὺς λοιπὸν — δηλαδὴ ἡ αἰωνία Ἑλληνικὴ φυλὴ — ἔδωσε τὴ χρῆσιν τοῦ πνεύματός τους στὰ «νήπια» αὐτά, ποὺ ἦταν οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἄνοιξε τὰ μάτια γιὰ νὰ ἰδοῦν τὴ φύσιν γύρω τους καὶ τὶς ὡμορφίαις τῆς καὶ τὸν οὐρανὸ καὶ τὰ ἄστρα τοὺς ἔδειξε πῶς νὰ καλλιεργοῦν τὴ γῆ καὶ νὰ ἐκασφαλίζουν ἔτσι καλύτερα τὴ ζωὴ τους τοὺς ἔμαθε τὴ χρῆσιν τοῦ ξύλου καὶ τῶν τοῦθλων, γιὰ νὰ κτίζουν σπιτία καὶ νὰ μὴ ζοῦν μέσα στὰ σπήλαια τοὺς ἔκανε ἱκανοὺς νὰ βάλουν κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τους τὰ ζῶα καὶ νὰ τὰ κάνουν ὑπηρέτες τους τοὺς ἔμαθε ἀκόμα νὰ ναυπηγοῦν καράβια, γιὰ νὰ διασχίζουν τὴ θάλασσα τοὺς ἐδίδασκε καὶ τὴν ἀσθένεια νὰ ὑπερνικοῦν καὶ τὴ ζωὴ τους νὰ παρατείνουν μὲ τὰ φάρμακα, ποὺ τοὺς ἔδειξε.

καὶ πρὸς τοὺς τοιαύτους. Ἄλλὰ ἡ μεγαλειότης ὁ-
πηρεσία, ποῦ προσέφερε
στοὺς ἀνθρώπους ὁ Προμηθεὺς εἶναι ἡ ἐφεύρεσις τοῦ
ἀριθμοῦ «σοφισμάτων ἔξοχον» καὶ πρὸ πάντων τῶν
συνδυασμῶν τῶν γραμμικῶν γιὰ τὰ φτιάχνουν τὶς
λέξεις καὶ νὰ ἐκφράζουσιν τὰ αἰσθήματά τους «μνή-
μην ἀπάντων, μουσμητόρα ἐργάνην». Μόνον μὲ τὴν
ἐφεύρεσιν αὐτῇ τῶν γραμμικῶν, ἔκειναι πρὸ φυσιο-
λογικᾶ ἐνίσχυει καὶ πλουτίζει τὴν ἀνθρώπινη σκέψιν
καὶ ποῦ εἶναι ἡ πραγματικὴ μητέρα τῶν μουσῶν,
κατάφερε ὁ ἄνθρωπος νὰ γίνῃ ἀληθινὰ ἀντάξιός
τοῦ προορισμοῦ του καὶ νὰ ἀρχίσῃ τὸν ἀτέλειωτο
δρόμον του πρὸς τὴν διαρκὴ ἐξύψωσιν καὶ τελειο-
ποίησιν.

Κι αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἀσύγκριτη ὑπηρεσία, ποὺ προσέφερε μαζί μὲ τὸν συμβολικὸ Προμηθεά, ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ στὴν ἀνθρωπότητα.

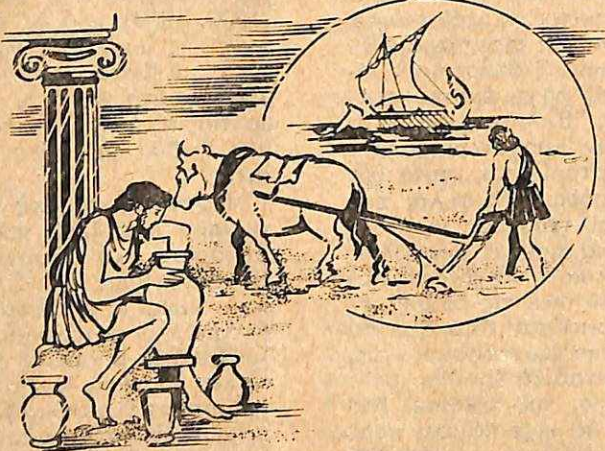
Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο κεφάλαιο μεγάλης Ἱστορίας, ποῦ θὰ παρακολουθήσουμε μαζί στὰ ἐπόμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας.

Α. Α. Κ.

A. A. K.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Εἷμαι ἡ Ἑλλάδα, τῶν πατρίδων εἰμ' ἐγὼ ἡ κορώνα
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ βωμός καὶ τῶν ἐθνῶν ἡ Ἑλένη,
καὶ τ' ἀνταμώνων στίων καιρῶν τὰ ρέματα ζωογόνα,
τὰ τρόπαια τῆς Ἀράχουθας, τὰ Δελφικὰ τεμένη.

Δ. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗ

«Ἐσὺ ποῦ θρόνος σου ἡ Θεσσαλο-
(νίκη,
Μακεδονίτῃ, Ἀκρίτα, Καβαλλάρῃ,
Φώτισέ μας τὸν δρόμο πρὸς τὴ νίκη
Τοῦ μῆνα ποῦ γιορτάζει Σὲ εἶν' ἡ
(Χάρη».

Ποιὸς νᾶναι αὐτὸς πού τὸν παρακαλοῦν γιὰ τὴ νίκη; Ὁ Μακεδονίτης, ὅπως τὸν λέει ὁ ποιητής, ὁ Ἀκρίτας Καβαλλάρης;... Ποιὸς ἄλλος παιδιὰ μου, ἀπὸ τὸν προστάτη καὶ φρουρὸ τῆς ἀτίμητης νύφης τοῦ Αἰγαίου, τῆς Θεσσαλονίκης.. Ποιὸς ἄλλος ἀπὸ τὸν μεγαλομάρτυρα Ἅγιο Δημήτριον τὸν Μυροβλήτη. Γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε στὴ Θεσσαλονίκη τὸ 303 περίπου μ. Χ.... Παιδιὶ καλῆς οἰκογενείας, ἔζησε μέσα σὲ πλοῦτη καὶ τιμές. Σὰν μεγάλωσε ἔγινε στρατιωτικός, Διακρίθηκε καὶ τιμήθηκε μάλιστα γιὰ τὴν ἀνδρεία του... Ἔγινε ὁ ἀγαπημένος τοῦ παλατιοῦ, τοῦ ἄρχοντα Γαλέριου, πού κυβερνοῦσε τότε. Ζοῦσε μέσα σὲ πλοῦτη καὶ δόξες. Ἐκείνον τὸν καιρὸ, ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ ἔφτανε λίγο λίγο ἀπὸ τῆ μακρινῇ Ἰουδαίᾳ, στὴν ὥμορφη καὶ ἑακουστὴ Ἑλλάδα. Ἡ ἀλήθεια τῆς διδασκαλίας τοῦ ἑαυλώθηκε μὲ μίαν καὶ βρῆκε θεομὸς ὁδοῦν καὶ ὁποστη-

Ἰσχυρὸς ὁ ἀνὴρ ἐστὶν ὁ ἔχων φίλον καὶ πληθεῖν τῶν ποιεῶντων αὐτῷ. Ἄκουστε μὲ τί θεωρεῖ λόγια μᾶς τὸν παριστάνει ὁ ποιητής, Πλάτων Ροδοκανάκης.

νέα θρησκεία πούρχοταν από τόσο μακριά, και πού διαλαλούσε την αγάπη και την ειρήνη, σαν τό μεγαλύτερο αγαθό στη γη. Ἡ τρυφερή και εὐγενική ψυχὴ του πίστεψε στὴν ἀλήθεια αὐτή. Πίστεψε με ὅλη τὴν θερμὴ τῆς νεότητός του κι ἔγινε Χριστιανός. Σὲν τῷμαθε αὐτὸ ὁ ἄρχοντας Γαλέριος, θέλησε πρώτα με τὸ καλὸ νὰ τὸν κἀν ν'ἀπαρνηθῇ τὴ νέα θρησκεία. Μὰ ὁ Δημήτριος, ἐ-

«Ἦσουν λιγνὸς καὶ καστανός, ἦσουν (μυγδαλομάτης, Ὁ γιὸς τοῦ Ἡλιογέννητου καὶ τῆς (Κρινάτης, Λεβέντης τοῦ λουτροῦ, ὁ χαϊδεμένος (τοῦ Σταδίου, Ὅπως Σὲ παρασταίνουν τὰ Μα- (σαϊκὰ τῆς Ἐκκλησίας Σου, ὀρθὸν στὴ χρυσοκεντημένη φορεσιά (Σου).

σταθηκε ακλόνητος. Ουτε της μη-
ρας του τὰ δάκρυα, ουτε του πιστού
φίλου του, Νέστορα, τὰ παρακάλια
ουτε οί φοβέρες του Γαλέριου τὸν
ἔκαναν ν' ἀλλάξη γνώμη. Θυμῶνι ὁ
ἀρχοντας καὶ διατάζει νὰ τὸν ρίξουν
στὴ φυλακὴ. Γυμνὸς καὶ ἀλυσσόμε-
νος προσμένει τὸ θάνατο, κλεισμέ-
νος στὸ δεσμωτήριό ὁ Δημήτριος.
Μὰ ὡς τόσο πείθει τὸν Νέστορα, νὰ
παλαίημι μὲ τὸν γίγαντα Λυαίῳ στὸ
στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης.

Ποιά απόδειξη πιό τρανή θά δώ-
σωμε στους ειδωλολάτρες ἀπ' αὐτή,
ποῦ φαντάζομαι, τοῦ λέει. Θά παλαι-
ψης μὲ τὸν Λυαῖο καὶ ὁ Χριστὸς ὁ
Σωτήρας μας θά σοῦ δώσῃ τὴ δύ-
ναμι νὰ τὸν νικήσῃς, δείχνοντας ἔτσι

σὲ κείνους, ποὺ δὲν τὸν πιστεύουν ὅ-
τι μὲ τὴ βοήθεια Του, σὺ ὁ ἀδύνα-
τος νέος, νίκησες ἕνα γίγαντα.

Καὶ τὸ θαῦμα γίνεται. Ὁ Νέστορας νικάει μπροστά σὲ χιλιάδες θεατάς, μέσα στὸ στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης τὸν τρομερὸ Ρωμαῖο παλαιστή, Λυσίο. Μ' αὐτὸ ἐξαγριώνεται ὁ ἀρχοντας Γαλέριος καὶ δίνει εὐθὺς διαταγὴ νὰ θανατωθῇ ὁ Δημήτριος. Καὶ ὁ Δημήτριος, προσφέρει στὸ Χριστὸ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ του. Θανατώνεται μέσα στὴ φυλακὴ. Οἱ φίλοι του θλιβόμενοι καὶ στεναίνουν γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ παλληκαριοῦ.

Τὰ χρόνια περνοῦν. Ὁ ἅγιος, πιά, Δημήτριος μὲ θαύματα, δειχνεῖν στὸ λαὸ τῆς Θεσσαλονίκης, ὅτι ποτὲ δὲν ἔβγαζε τὴν ἀγαπημένη πόλιν, πού εἶδε τὸ φῶς. Μένει προστάτης καὶ φύλακας. Σὲ κάθε κίνδυνό της, τὴν παραστέκει πάντα σὰν πατέρας στοργικός. Πονεῖ καὶ θλίβεται σὰν στενάζει ἡ πόλι αὐτῇ. Ὁργίζεται καὶ βοηθεῖ σὰν κινδυνεύει. Ἔτσι τὸν θέλει ὁ λαὸς τὸν προστάτη Ἅγιο Δημήτρη, κι ἔτσι εἶναι. Ἀπ' τὶς παλιές γραφές, ἀπὸ τὴ λαϊκὴ παράδοση μαθαίνομε πὼς σὲ κάθε δύσκολη στιγμή, ἡ ἱερὴ σκιά του, ἔσωσε τὴ πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸν τιμοῦν, τὸν δοξάζουν γι' αὐτό.

Ἀκούστε μὲ τί ὁμορφὰ λόγια μᾶς
τὸν παριστάνει ὁ ποιητής, Πλάτων
Ροδοκανάκης.

«Ἦσαν λιγνὸς καὶ καστανός, ἦσαν
(μυγδαλομιάτης,
Ὁ γυιὸς τοῦ Ἡλιογέννητου καὶ τῆς
(Κρινάτης.
Λεβέντης τοῦ λουτροῦ, ὁ καίθεμνος
(τοῦ Σταδίου,
Ὅπως Σὲ παρασταίνουν τὰ Μα-
(σαϊκὰ τῆς Ἐκκλησίας Σου,
ὀρθὸν στὴ χρυσοκενημένη φορεσίᾳ
(Σου».

Πόσες φορές, καθώς μας λέν τα παλιά βιβλία, δὲν πέρασε σὰ σίφονας μεθ' ὅπ' τὸν ἔχθρο, καθάλασ' ἄλλοι του, πάλλοντας τὸ χρυσὸ του κοντάρι καὶ σκορπώντας τὸν τρόμο σ' αὐτούς. Οἱ Ἄβαροι, οἱ Σκλαβίτες, οἱ Δραγουβίνοι, οἱ Σαρακινεῖς, τρομοκρατημένοι, φεύγουν μπρὸς τὸν πέρασμά Του. Μὰ καὶ ποιά ναλήνη, πόση παρηγορία γιὰ τοὺς δυστυχισμένους, γιὰ τοὺς ἐυλαστικούς προσκυνητὲς τοῦ λαοῦ... Μῦρο ἀναβλύζει ἀπὸ τὸν τάφο Του καὶ δροσίζει καρδιὲς πονεμένες, γεμίζει πίστι τοὺς προσκυνητὲς, ποὺ τρέχουν σ' Αὐτόν, τὸν Ἅγιο Δημήτριο, τὸν Μυροβλήτη. Οἱ αἰῶνες κυ-

λοῦν, χάνονται. Καὶ νὰ στὶς δικές μας ἡμέρες, τοὺς δικούς μας καιροὺς, ὁ προστάτης Ἅγιος δὲν ἀφήνει τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης χωρὶς τὴν προστασίαν Του. Ἐταί φθάσαμε στὰ 1912-1913. Οἱ στρατιώτες μας, δὲν εἶναι παρὰ λίγη ὥρα μακριὰ ἀπ' τὴν θρυλικὴ πόλιν, τὴν πολυπόθητὴ Θεσσαλονίκη. Πέρα, μακριὰ, φαντάζει τυλιγμένη μὲς τὴν ὁμίχλη καὶ τὰ σύννεφα σὰν νυφούλα, ἔτοιμη γιὰ τὴ γιορτὴ τοῦ γάμου της. Ἐνας πῶτος, πλημμυρίζει τὰ στήθη τῶν παλληκαριῶν μας. Νὰ φθάσουν ὡς ἐκεῖ, νὰ τὴν κυριεύσουν. Ἡ μέρα φεύγει. Οἱ στρατιώτες μας περιμένουν στὶς θέσεις τους ἀκίνητοι, μὲς τὴ βροχὴ καὶ τὸ κρῦο. Σὰν φθάει ἡ νύχτα, κατάκοποι εἰς εἰς, γέρνουν γιὰ λίγο τὸ κεφάλι. Ἄν καὶ τὰ μάτια κλείνουν, ὕπνος δὲν ἔρχεται. Ξάφνου, μιὰ ἀστραπὴ σγίχλει σὰν μαχηριά, τὸν σκοτεινιασμένο οὐρανό. Βροντῇ ἀκούεται. Καὶ δεύτερὴ ἀστραπὴ καὶ τρίτη. Βαριὰ σηκώνονται τὰ μάτια τῶν στρατιωτῶν στὸν οὐρανό. Μὲ μίαν ὁμως πετάγονται ὅλοι ὀρθοί. Ἐκεῖ, πᾶνω ἀπ' τὴν πολυπόθητὴ πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης, ζωγραφίζεται ἀχνὰ πρῶτα, ζωρότερα ὕστερα μέσα σὲ ὑπερκόσμιον φῶς ἡ εἰκόνα Ἐκείνου, τοῦ προστάτη καὶ βοηθοῦ της, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Τρόμος πιάνει τοὺς πολεμιστὰς. Ἡ φωτεινὴ ζωγραφιὰ τοῦ Ἁγίου παίρνει ζωὴ. Καὶ νὰ, τὸ ἄλογόν του πτερωμένο, καλπάζει μὲς τὰ σύννεφα. Οἱ ἀστραπαὲς καὶ οἱ βροντὰς δὲν τοῖς τρομάζουν. Τρέχει γοργό, πετάει. Ἐρχεται πρὸς τὰ δῶ, κοντὰ στοὺς ἑλληνας, σὰν νὰ θέλῃ νὰ τοὺς προῦπανθήσῃ. Στὸ στρατόπεδον σιωπῇ. Ὅλοι οἱ στρατιῶτες κοιτάζουν τὸ θαῦμα, καὶ ἀναθαρρεῖται ἡ καρδιά τους. Ξεχυθένται οἱ κόποι καὶ μιὰ χαρὰ γεμίζει τὰ ἡρωϊκά στήθη τους.

Θὰ νικήσωμε ψιθυρίζουν, ὁ Ἅγιος
μας βοηθεῖ.

Καθάλλα άπάνω στο κόκκινο αλογόι του, με το μακρύ κοντάρι προχωρεί ο "Άγιος. Περνάει το στρατόπεδο και ή εικόνα σβύνει στά βάση του όρίζοντα. Το δειλινό της άλλης μέρας, της 27ης Οκτωβρίου, νικηφόρος και δαφνοστεφανωμένος ο Έλληνας και δαφνοστεφανωμένος ο Έλληνας στρατός πάτησε το χέμα της Θεσσαλονίκης οδηγημένος από το Στρατηλάτη Βασιλιά Κωνσταντίνο. Διάδοχο τότε του Έλληνικού Θρόνου. Ο Άγιος Δημήτριος είχε δείξει και πάλι την αγάπη του για την πόλι αυτή. Νά λοιπόν γιατί με δίκαιο θαυμασμό τον δοξάζουμε όλοι.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ

(8 ΜΑΪΟΥ 1828 - 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1910)

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ. Ο ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η απόφασις της 'Αγγλίδος Φλώρενς Ναίτιγκέηλ, η οποία έσπευσε, παρ' όλες τις δυσκολίας και τις αντιδράσεις, με πολυάριθμες κυρίες να παράσχη περίθαλψη και νοσηλεία στους άσθενείς και τραυματίες του Κριμαϊκού πολέμου του 1854 έκανε μεγάλη εντύπωση στον μεγάλο Έλβετο πολίτη Έρ. Ντυνάν. Και όταν ύστερα από 4 χρόνια το 1859, περιόδεύοντας την Εύρωπη για ιδιωτικές του υποθέσεις, βρέθηκε στην τρομερή μάχη του Σολφερίνο (Β. Ιταλία), όπου τα Γαλλοϊταλικά στρατεύματα είχαν συναντηθεί με τα Αυστριακά, παρακολούθησε ως το τέλος τη φονική μάχη για να διαπιστώσει ο ίδιος τις συνθήκες του πολέμου. Η άπεριγραπτη καταστροφή και το μέγεθος της φρίκης και του πόνου, που αντίκρουσε, τον συνεκλόνησε. Οι τραυματίαι πέθαιναν εγκαταλελειμμένοι στις χαράδρες της περιοχής, γιατί δεν υπήρχε κανένας που να φροντίσει γι' αυτούς. Μια ομάδα μοναχών, που έτρεξε στον τόπο του φοβερού δράματος να προσφέρει τις υπηρεσίες της, ήταν σταγόνες στον άκεανό της ανάγκης.

Ο Ντυνάν έστρατολόγησε τότε τους κατοίκους των γύρω χωριών και με έντατική εργασία ύστερα από τρία ημερονύκτια χωρίς ανάπαυσι μετέβαλε το πεδίο της φρίκης σε πεδίο σπογγής και περιθάλψεως.

Αλλά η σκηνή του Σολφερίνο έμεινε για πάντα στα μάτια του. Μια άπεράντη συμπάθεια προς όλους αυτούς, τους οποίους ο πόλεμος έφερε στην αξιοθρήνητη αυτή κατάσταση, έγέμισε την καρδιά του μεγάλου ανθρωπιστού.

«Δεν μπορεί να γίνει τίποτε; άναρωτιόταν.

«Όλοι οι άνθρωποι είναι άδελφοί, γιατί να προσενή τόσο πόνο ο ένας στον άλλο;».

Το έργο της Ναίτιγκέηλ του έδωκε την ιδέα της ίδρύσεως μίας παγ-

κοσμίου οργανώσεως με μέλη άνδρες και γυναίκες, τα όποια έν καιρῶ ερήνης θα έξασκούντι εϊς την περίθαλψη και νοσηλεία των τραυμα-

Ο Έρ. Ντυνάν, εϊς ηλικίαν 80 έτών.

τιών άφου ο πόλεμος εϊναι άναπόφευκτο κακόν.

Για να κινήση το ενδιαφέρον της παγκοσμίου γνώμης για το ζήτημα αυτό έξέδωκε το 1862 το βιβλίον του: «Ανάμνησις άπό το Σολφερίνο», όπου περιέγραφε τη φρικτή εγκατάλειψη των τραυματιών και την άνάγκη της οργανωμένης βοήθειας.

Το βιβλίον αυτό με το ανθρώπινο κήρυγμά του έκανε τόση αίσθησι ώστε ύστερα άπό 2 χρόνια, το 1864, εϊχε ως άποτέλεσμα τη σύμθεσι της Γενεύης, την όποιαν υπέγραψαν οι αντιπρόσωποι 12 ευρωπαϊκών Κρα-

τών, που έσπευσαν στην πρόσκλησι του Ντυνάν και των φίλων του για τη συζήτησι της υποδείξεώς του.

Η σύμθεσις αυτή καθώρισε: Την προστασία και περίθαλψη των πληγμένων και άρρώστων του πολέμου, την ίδρυσιν συλλόγων σε κάθε Κράτος για το σκοπό αυτό και το σεβασμό άπό τους έμπολέμους της ουδετερότητος του έμβλήματος και της σημαίας των συλλόγων.

Ως κοινή σημαία και κοινόν έμβλημα των συλλόγων, ώρισθηκε η Έλβετική σημαία με αντίστοιχα τα χρώματά της, δηλ. Έρυθρός Σταυρός σε λευκό φόντο. Άπό το έμβλημα αυτό πήρε η διεθνής αυτή όργάνωσις το όνομά της «Έρυθρός Σταυρός». Έτσι το όνειρο του Έρρίκου Ντυνάν πραγματοποιήθηκε. Η σημαία του Έρυθρου Σταυρού σηματίζει εϊς όλα σχεδόν τα Κράτη της Γης, ως σύμβολον της ανθρωπίνης προσπάθειας για την άνακούφισιν του πόνου και τη βοήθεια προς τους πάσχοντάς.

Ο πυρός των όποιον η Άγγλις Φλώρενς Ναίτιγκέηλ άναψε, έφώτισε, χάρις στον Έρ. Ντυνάν, τη δυστυχία έκατομυριών υπάρξεων.

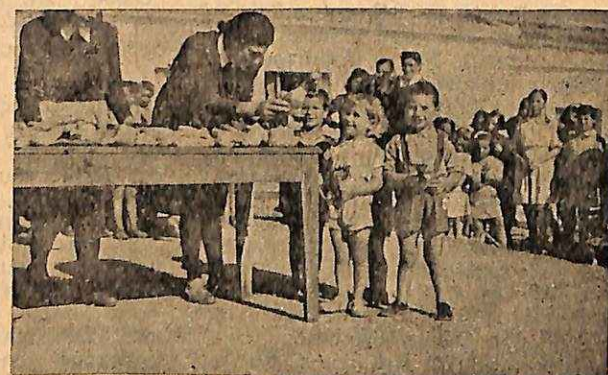
Ο Έρρίκος Ντυνάν έτιμήθη με το βραβείον Νόμπελ της Ειρήνης το 1901 και άπέθανε το 1910 σε ηλικία 82 έτών, άφου για την ιδέα της ανθρωπίνης αλληλοβοήθειας έδαπάνησε όλη την περιουσία του και άπέθανε πάμπτωχος.

Αλλά η Ιστορία του δεν έτελειώσε με το θάνατό του. Δεν θα τελειώση ποτέ, όσο η σημαία του Έρυθρου Σταυρού, του όποιου το πνεύμα με την άκτινοβολία του θα καθοδηγή τον κόσμον, εϊς την εκπλήρωσιν του καθήκοντος της αλληλοβοήθειας και της προσπάθειας διά την άνατολήν μίας καλλιτέρας αύριον, θα έξακολουθήση να κυματίζει στις διάφορες χώρες της Γης.

Ε. Σ. Ν. του Δημοτ. Σχολ. Ψυχικού καθαρίζουν τον σχολικόν χώρον.

The Juniors of the Public Elementary School, Psychico, cleaning their School ground.

Διανομή δώρων Άμερικανοπαιδων εϊς Λάρισαν υπό του Ε. Σ. Ν. εϊς τα εκεί άνταρτόπληκτα παιδιά. Distribution to refugee children, Larissa, of gifts donated by the American Junior Red Cross.

Τώρα, που αρχίζει το σχολικό έτος, έρχεται στην έπικαιρότητα η Ιστορία του σχολείου. Στο σημερινό μας άρθρο θα ίδουμε πως μάθαιναν γράμματα οι άρχαιο Έλληνες. Γιατί και στα άρχαία χρόνια υπήρχαν παιδιά, όπως και σήμερα, έπαιζαν κι εκείνα, έμάθαιναν γράμματα, είχαν δασκάλους κι έτρωγαν ξύλο, που έβαζαν και στις τσέπες τους. Εύτυχως αυτό το τελευταίο δεν συμβαίνει σήμερα τόσο πολύ.

Ας άρχίσουμε πρώτα άπό τη Σπάρτη. Εκεί το Κράτος έξουσίαζε τα πάντα και το Σπαρτιατόπουλο, μόλις έφθανε σε ηλικία 7 χρόνων, ήταν υποχρεωμένο να καταταχθή στους παιδικούς λόχους, όπου υπήκουε, όχι πια στον πατέρα του, αλλά στον παιδονόμο. Στους λόχους αυτούς τα παιδιά της Σπάρτης μάθαιναν να ζουν σκληρή ζωή και είχαν το ίδιο έλαφρό φόρεμα, χειμῶνα — καλοκαίρι. Για κρεβάτι είχαν ένα σκληρό στρώμα άπό καλάμια και βούρλα, που έκοβαν μόνα τους στον ποταμό Εύρώτα. Καθημερινό τους φαγητό ήταν ο περίφημος μέλας ζωμός, που τα σημερινά παιδιά δεν θα μπορούσαν ούτε να τον βάλουν στο στόμα τους άπ' την πικράδα και τη φοβερή άρμύρα. Για τα Σπαρτιατόπουλα όμως ήταν λουκούμι, γιατί, πριν τον φάνε, έκαναν πολύωρες γυμναστικές άσκήσεις κι ύστερα ένα καλό μπάνιο στον Εύρώτα, που έδινε όρεξι μεγάλη.

Εϊναι γνωστή άπό την Ιστορία η φοβερή σκληραγωγία των μικρών Σπαρτιατών, που άπό πολύ μικρή ηλικία συνήθιζαν να υποφέρουν τα πάντα. Η σκληραγωγία αυτή, οι άσκήσεις και η αυστηρότατη πειθαρχία των παιδιών της Σπάρτης απέβλεπε να δημιουργήση γερούς και γενναίους στρατιώτες και ως προς αυτό εϊναι γνωστό ότι η άρχαία Σπάρτη ξεπέρασε όλους τους Έλληνες.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ

Εκτός άπ' τις στρατιωτικές άσκήσεις τα παιδιά μάθαιναν και λίγα γράμματα, άνάγνωσι, τραγούδια και ποιήματα του Όμήρου και του Τυρταίου, του έθνικού τους ποιητή, καθώς και διάφορα ήθικα παραγγέλματα, γνωμικά και παροιμίες. Το δε σχολείο γινόταν εκεί κατά λόχους στο ύπαιθρο, έτσι σαν άνάπαυσι, ύστερα άπό τα γυμνάσια, κάτω άπό ένα δέντρο. Δεν έμάθαιναν φιλοσοφικά ή άλλα άνώτερα μαθήματα, έμάθαιναν να έχουν καρτερία, ύπομονη και πειθαρχία, να μη λέν πολλά λόγια και να σέβονται τους μεγαλύτερους των.

Για τις άρετές αυτές των Σπαρτιατών υπάρχουν πλήθος χαρακτηριστικά ανέκδοτα, άπό τα όποια θ' άναφέρω έδώ ένα και μόνο: Ένας άνθρωπος ηλικιωμένος στην Όλυμπία ήθελε να ιδή κι αυτός τους άγῶνες, μα δεν εύρισκε θέσι μες στο Στάδιο, γιατί ήταν όλες πιασμένες. Όπου κι αν πήγαινε στεκόταν όρθιος. Στο τέλος έφθασε και προς το μέρος, που ήταν οι Σπαρτιάτες. Άμέσως όλοι έσηκώθηκαν να του παραχωρήσουν θέσι. Την ευγενική αυτή πράξι την έπρόσεξαν οι άλλοι Έλληνες κι έχειροκρότησαν. Τότε ο γέροντας έδάκρυσε και εϊπε δυνατά σε όλους τους παρισταμένους: «Άλλοίμονο! Όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν να εκτιμούν τις καλές πράξεις, μα μόνον οι Σπαρτιάται γνωρίζουν να τις έκτελούν».

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Στάς Αθήνας η εκπαίδευσις ήταν πολύ πιο άνώτερη άπό τη Σπάρτη, τόσο που κατά τον 4ον αιώνα π. Χ. οι ά-

ΠΩΣ ΜΑΘΑΙΝΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

ναλφάθητοι ήταν πολύ σπάνιοι. Υπήρχε μάλιστα και μία φράσις, που εϊχε καταντήσει σαν παροιμία. Έλεγαν δηλ. «Μήτε νείν, μήτε γράμματα έπιστάμενος» (Αυτός δεν γνωρίζει ούτε κούμπι, ούτε γράμματα), για κάποιον, που ήταν τόσο καθυστερημένος. Τέτοιοι άνθρωποι όμως ήταν σπάνιο φαινόμενο στάς Αθήνας και γενικώτερα και στην Άττική άκόμη.

Η εκπαίδευσις στάς Αθήνας ήταν υποχρεωτική, άπό τον καιρό του Σόλωνα, αλλά οι Αθηναίοι και χωρίς την υποχρέωσι του νόμου έστελναν τα παιδιά τους για να μάθουν γράμματα στα σχολεία, τα όποια ήταν ιδιωτικά όλα. Αλλά τα σχολεία αυτά δεν ήταν έντελως έλεύθερα. Δηλαδή ο δάσκαλος δεν μπορούσε να διδάσκη ό,τι θέλει. Ήταν υποχρεωμένος να κάνει καλά τη δουλειά του, να μαθαίνει δηλαδή τα παιδιά καλή άνάγνωσι και γραφή και να διδάσκη πράγματα όχι αντίθετα προς το καθεστώς, τη θρησκεία, τη δημοσία τάξι και την ήθική.

Υπήρχαν επί πλέον και έλεγχοι των σχολείων, αλλά την άνωτάτη έποπτεία εϊχεν ο Άρειος Πάγος. Μπορούσαν επίσης να έπιθεωρηθούν τα διάφορα σχολεία και οι στρατηγοί. Η διδασκαλία άλλως τε γινόταν στο ύπαιθρο ή σε στοές και ο έλεγχος έτσι δεν ήταν δύσκολος στον κάθε γονέα ή τίμιο πολίτη.

ΤΙ ΕΜΑΘΑΙΝΑΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

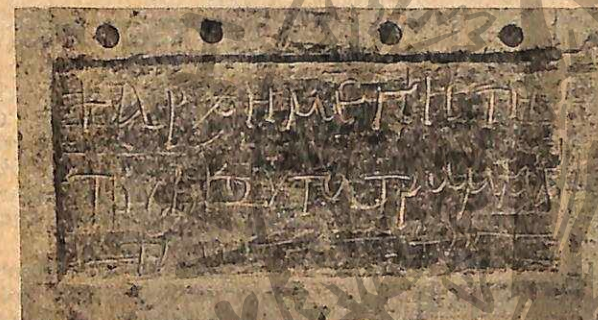
Το κάθε παιδί ξεκινούσε άπό το σπίτι του πρώι-πρωί και πολλά παιδιά πλουσιών είχαν και τον παιδαγωγό τους, ο όποιος ήταν συνήθως δούλος και συνόδευε πάντοτε το παιδί στο σχολείο, έμενε δε μαζί του και κατά την ώρα της παραδόσεως, το βοηθούσε, του κρατούσε τα σχολικά είδη, την πινακίδα, δηλ. την πλάκα και το κάθισμά του, το όποιον έφερνε άπό το σπίτι του, γιατί τα στοιχειώδη τουλάχιστον σχολεία δεν είχαν θρανία κι άλλα έπιπλα, όπως τα σημερινά.

Το βασικό σχολείο στάς Αθήνας και σε πολλές άλλες πόλεις της Ελλάδος ήταν το λεγόμενον τότε «γραμματεϊόν» ή «γραμματοδιδασκαλείον» και ο διμοδιδάσκαλος του καιρού εκείνου λεγόταν «γραμματιστής», ή «γραμματοδιδάσκαλος». Στο σχολείο αυτό τα παιδιά έμάθαιναν πρώτα πρώτα άνάγνωσι, αρχίζοντας άπ' το συλλαβισμό, όπως και σήμερα και σχεδόν κατά τον ίδιο τρόπο, με πολύ μικρές διαφορές. Έλεγαν δηλ. «βήτα — άλφα = βά, γάμμα — άλφα = γά». Ύστερα άρχιζαν συλλαβισμούς πολύπλοκους, όπως π. χ. αρ — βαρ — γαρ — δαρ — ερ — βερ — γερ — δερ.

Σήμερα φυσικά, έχει γίνει αρκετά μεγάλη πρόοδος στο ζήτημα του συλλαβισμού και της άναγνώσεως έν γενεί, με βιβλία ευχάριστα, όμοιομορφα και θαυμάσια εικονογραφημένα. Τότε όμως αυτά δεν υπήρχαν, γιατί ήταν άγνωστη ή τυπογραφία, υπήρχαν δε μόνον μερικά υποδείγματα γραφής και πίνακες, που έκαναν οι δάσκαλοι μόνοι τους.

ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΗΘΙΣΙΣ

Άφου έτσι μάθαιναν άνάγνωσι τα παιδιά, άρχιζαν ύστερα να διαβάζουν κείμενα συνεχή, πεζά ή ποιήματα και άποφθέγματα διάφορα. Αλλά τότε κατ' έξοχήν Άναγνώσματα του των άρχαίων ήταν ο Όμηρος. Ο γραμματιστής δε δεν περιωριζόταν μονάχα στην άνάγνωσι του Όμήρου, δηλ. της Οδυσσεϊας και της Ιλιάδος, αλλά ήθελε ν' άποστηθίσουν οι μαθηταί του κι όλόκληρα κομ-

ΜΙΑ ΠΙΝΑΚΙΔΑ ΜΙΚΡΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΜΑΘΗΤΟΥ

Εύρέθηκε μέσα σε τάφο και μοιάζει με τις σημερινές πλάκες του σχολείου. Γύρω έχει κορνίζα με τρύπες, για να την κρεμούν με σπάγγο. Η έσωτερική επιφάνεια εϊναι αλειμμένη με κερί, όπου διακρίνονται τα γράμματα. Ο μικρός μαθητής έχει γράψει το ρητόν: «Αρχή μεγίστη του βίου τα γράμματα». Οι άρχαιο Έλληνες έγραφαν μόνον με κεφαλαία γράμματα. Τα μικρά γράμματα έβγαίναν άργότερα.

7

ΕΛ.: (Έντονα, θερμά). Αυτή είναι η στιγμή Κωνσταντίνε — ή Μεγάλη Στιγμή! Νά πάρει τουτό δώ... (του δίνει ένα πανί τυλιγμένο).

ΚΩΝΣΤ.: Τι είν' αυτό;
ΕΛ.: Είναι ένα λάβαρο, που το κέντησα μονάχη! Έχει άπάνω το Ι. Χ. τ' όνομα του Σωτήρα Ναζωραίου... αν μπορέσεις να κάνης τους στρατιώτες σου να το προσκυνήσουν — σέ σένα και στα παιδιά σου θ' ανήκη πιά η βασιλεία της Γης...

ΚΩΝΣΤ.: (με πυρετό). Μητέρα! Αυτό, που μου ζητάς, είναι αδύνατο! Σέ λίγες ώρες αρχίζω την επίθεσι. Οι στρατιώτες μου περιμένουν να εύλογίσω τους άετούς, που τόσες έκατοντάδες χρόνια τους ώδήγησαν στη Νίκη... Σήμερα το πρωί κίόλας οι Μάντεις κοίταζαν τ' σφαγτά. — Όλοι οι οίανοι είναι άριστοι. — Θέλεις λοιπόν να με κάνης να πολεμήσω με τους Θεούς;

ΕΛ.: Όχι, παιδί μου, Θέλω να σέ κάνω να πολεμήσης, μ' α ζ ι με το Θεό! Δίπλα στον ένα, στον Μόνο Θεό...

ΚΩΝΣΤ.: (με άπελπισία). "Αν είχα τουλάχιστο κάτι να με φωτίση — ένα σημείο — μιά άπόδειξη...

ΕΛ.: (άπλά). Κάιρε παιδί μου — κάνε το καλύτερο — την εύχή μου νάχης... (πάει προς το βάθος, όπου ή έξοδος).

ΚΩΝΣΤ.: Πού πās Μητέρα;
ΕΛ.: Φεύγω — τ' άλογά μου είναι στο πίσω μέρος της σκηνής...

ΚΩΝΣΤ.: "Έχεις δίκη — πρέπει να φύγης — πρέπει ν' άσφαλιστής... Κρύψω καλά — μόλις νικήσω θά στείλω να σέ φέρουν κοντά μου... (όσο της μιλάει ή Έλένη έχει παραμερίσει το ένα φύλλο της Αύλαίας του Φόντου. Από το άνοιγμα διακρίνεται έναστρος ούρα-

νός. (Χαρτί ζωγραφισμένο). Κοιτάζει άφηρημένα έξω).

ΕΛ.: Χαίρε Γυιέ μου — στο καλό — (με ξαφνική συγκίνησι) Κωνσταντίνε! Κωνσταντίνε!! Κοίτα έκεί (δείχνει τον Ουρανό).

ΚΩΝΣΤ.: Πού, Μητέρα;
ΕΛ.: Έκεί ψηλά, στον Ουρανό — δίπλα από κείνο το συννεφάκι...

ΚΩΝΣΤ.: Δέν βλέπω τίποτε, Μητέρα...
ΕΛ.: (με συγκίνησι που όλο αυξάνει, σαν να την μαγνητίζει). Πρόσεξε! Πρόσεξε καλύτερα... Νά έκεί... ανάμεσα από τα δυό φλογισμένα σύννεφα...

ΚΩΝΣΤ.: (μ' ένδιαφέρον). Ναί...
ΕΛ.: Δέν βλέπεις; Δέν βλέπεις κάτι σαν πύρινες κουκίδες κι από κάτω δυό μακρουλά σταχτιά σύννεφα...

ΚΩΝΣΤ.: Ναί! Ναί! Βλέπω!
ΕΛ.: Αυτές τις κουκίδες — τις διακρίνεις; πρόσεξε — προσπάθησε μοιάζουν με γράμματα... γιά βάλε τα δυνατά σου — έχεις καλύτερα μάτια από μένα — διάθασε... Α! να οι σταχτιές λουρίδες σαν να κουνιούνται — αλλάζουν θέσι. ή μιά περνάει άπάνω από την άλλη...

ΚΩΝΣΤ.: (άπλά). Νά! Νά! Κωνσταντίνε το βλέπεις;
ΕΛ.: (πνιχτά). "Η μιά άπάνω στην άλλη... Μητέρα, μοιάζουν, μοιάζουν...

ΕΛ.: Σά Σταυρός! Είναι το σημείο! Το σημείο, που ζητούσες γυιέ μου! Και οι κουκίδες... διάθασε... προσπάθησε να διακρίνης... είναι ψηφεία...

ΕΛ.: (άπό πλάι). Καίσαρ "Ιμπεράτωρ Αύγουστε! Οι λεγεώνες σου άδημονούν... (άπ' έξω έλαφρός θόρυβος κόσμου).

ΚΩΝΣΤ.: "Ας χτυπήσουν οι σάλ-
ΕΛ.: (έν - του - νι - νικά!!)
ΕΛ.: "Εν τούτω Νικά!!
ΚΕΝΤ.: (άπό πλάι). Καίσαρ "Ιμπεράτωρ Αύγουστε! Οι λεγεώνες σου άδημονούν... (άπ' έξω έλαφρός θόρυβος κόσμου).

πιγγες έρχομαι. (Κ. φεύγει ένω άπ' έξω αρχίζουν οι Σάλπιγγες). Δώσε μου την εύχή σου Μητέρα και δώσε και το λάβαρό με το Σταυρό!
ΕΛ.: (Με λυγμό). Νά πάρει το — και... έν τούτω Νικά!!

ΑΥΛΑΙΑ

(Μόλις κλείνει ή Αύλαία παρυσιάζεται στο προσκήνιο ένας άπό τους ήθοποιούς και λέγει:)

ΚΗΡΥΞ: "Ετοι έδόθηκε το 312 μ. Χ. ή πρώτη μεγάλη μάχη κάτω από το σημείο του Σταυρού! Από την ήμερα εκείνη αρχίζει το χιλιόχρονο Έλληνικό Βυζαντινό Βασίλειο. "Η ιερή αυτή γιά κάθε Έλληνα ήμερομηνία — όπου ή Ρώμη νικήθηκε άπό το Σταυρό κι έδωσε τη θέση της στη Βυζαντινή Κωνσταντινούπολι είναι — τρέμει κανείς να το πη — ή 28 "Οκτωβρίου! "Η μέρα της μάχης της Σάξας Ρούμπρα. "Η ίδια ή 28 "Οκτωβρίου, που γιορτάζουμε σήμερα!

Δ. ΡΩΜΑΣ

Το σάκχαρον, που περιέχουν άφομοιώνεται άμέσως άπό τον οργανισμό, ένω όλα τα άλλα είδη σακχάρου, που έλαγχαι στον οργανισμό μας, πρέπει να μεταβληθούν πρώτα σε σταφυλοσάκχαρο γιά να μπορέσουν να άφομοιωθούν.

Τά σταφύλια χρησιμοποιούνται και γιά θεραπευτικό σκοπό. 3 — 4 κιλά άσπρα σταφύλια την ήμερα έλαττώνουν το προϊόν της ούρας. Συνιστώνται επίσης σε περιπτώσεις παχυσαρκίας, χρονίας νεφρίτιδος, δυσκοιλότητος και δυσπεψίας.

Πρέπει όμως να πλύνωνται καλά με άφθονο νερό και πολλές φορές γιά να άπαλλάσσονται άπό τους παθογόνους μικροοργανισμούς που μπορεί να έχουν στην επιφάνεια καθώς και άπό το θειικό χαλκό, που μένει άπό το ράντισμα.

Ψωμί τυρί και σταφύλι είναι πλήρης τροφή.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΤΟ ΣΤΑΦΥΛΙ

Πολλά είναι τάνθη του "Απριλιού, μά σαν το ρόδο ούτ' ένα, Πολλοί του χρόνου είν' οι καρποί, σαν το σταφύλι ούτ' ένας. Στ' άνη το ρόδο βασιλιάς και στους καρπούς έσ' είσαι. Σταφύλι, τρισευγενικό της γης βασίλοπαίδι. "Άλλοι καρποί έχουν μιά θωριά και σ' πολυθωριάσεις: "Απ' τη μαυρίλα της έλιάς στην κρυσταλλένια άσπράδα, Κι' άπ' τη χλωμάδα του κεριού στού κερασίου τή φλόγα. Μικρό είτε μεγάλόρογο και τραγανό ή άφράτο, Σάν άκροδάχτυλο μακρύ και στρογγυλό σά μάτι, Και καρπερό άπ' τον "Αηλιά κι' ως του Χριστού τή Γέννα, — Το μσοκοστάφυλο ή άρχή και το σιρίκι τέλος — Πότε στ' άμπέλι κρύβεσαι και προσκυνάς το χώμα, Πότε ψηλά στην κρεβατιά κρέμεσαι σαν καντήλι. "Εσ' είσαι ο πόθος των πουλιών, των άγριμίων λαχτάρα! Νυχτοπατούσα ή άλεπού γιά σέ τά όρνίθια άφήνει.

"Όπως λέει και ο ποιητής τά σταφύλια είναι ο βασιλιάς των φρούτων.

Είναι ή ύγιεινότερη και ή θρεπτικώτερη τροφή.

Τώρα που είναι άκόμα ή εποχή τους τρώγετε όσο μπορείτε περισσότερα σταφύλια.

Καθαρίζουν τον έντερικό σωλήνα και διώχνουν τις τοξίνες άπό τον οργανισμό.

"Ενα κιλό σταφύλια περιέχει 600 — 800 θερμίδες, δηλ. περίπου το 1)3 των θερμίδων, που χρειάζεται την ήμερα κατά μέσον όρον ένας άνθρωπος.

"Όταν στις 25 Μαρτίου 1821 οι "Έλληνες ύψωναν τη Σημαία της Έπαναστάσεως, μέσα στην ψυχή των ήταν βαθιά ριζωμένη ή μεγάλη άπόφασι: ή να άποτινάξουν τη σκλαβιά τετρακοσίων χρόνων ή να πεθάνουν. "Ο όρκος των «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ "Η ΘΑΝΑΤΟΣ» δέν ήταν άπλό σύνθημα: ήταν ή λακωνική έκφρασι της μεγάλης αποφάσεως, την όποια το "Έθνος όλόκληρο έπαιρνε κατά την ιερή εκείνη στιγμή.

"Αλλά τά χρόνια έπερνούσαν και το τέλος του άπελπισμένου εκείνου άγώνος δέν έφαινόταν να πλησιάζη. Ούτε οι "Έλληνες ήταν πιά δυνατόν να ξαναγίνουν δοϋλοι, αλλά ούτε και οι Τούρκοι ήθελαν να δώσουν στους ραγιάδες την έλευθερία των.

"Η καταστροφή της Έλλάδος με την εξακολούθησι του άγώνος εγινόταν συστηματική και ο θάνατος άπλωνε καθημερινώς τα φτερά του πάνω άπό την αλματοποιημένη και μαρτυροκαπνισμένη χώρα, ίδίως άπό την εποχή, που έλαθε μέρος στο φοβερό εκείνο δράμα ο Αιγύπτιος "Ιμπραήμ, άποφασισμένος να εξαφανισή τον Έλληνισμό άπό το πρόσωπο της γης διά πυρός και σιδήρου.

Είναι βέβαια αλήθεια, ότι ή Έπανάστασι άπό τον πρώτο χρόνο άναψε στις ψυχές των φιλελευθέρων ανθρώπων άκράτητο ένθουσιασμό και πολλοί φιέλληνες κατέβηκαν στην Έλλάδα, γιά να θυσιάσουν στο βωμό της Έλευθερίας της και αυτή τη ζωή των. "Ακόμη και οι Κυβερνήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων έδειξαν κάποιο ένδι-
χφéron γιά την κατάπαυση «του πολέμου της "Ανατολής» και την αυτόνομησι της Έλλάδος. Το ένδιαφέρον όμως εκείνο, κινούμενο άπό τά ιδιαίτερα συμφέροντα κάθε Μεγάλης Δυνάμεως, δέν έφθανε σε συγκεκριμένο άποτέλεσμα υπέρ των Έλλήνων και άπό τις αντιζηλίες των Δυνάμεων, αλλά και οι πολιτικοί, που έχαρακτηρίζαν την Έλληνική Έπανάστασι ως παραφροσύνη και έθεωρούσαν τους "Έλληνες άξιους σκληρής τιμωρίας, γιάτι έτόλμησαν να στρέψουν τά όπλα έναντίον των... νομίμων κυρίων των.

"Η κατάστασι εξακολουθούσε έτσι ώπου όπογράφηκε στο Λονδίνο το πρωτόκολλο της 6 "Ιουλίου 1827 μεταξύ "Αγγλλας, Γαλλίας και Ρωσίας. Σύμφωνα με τη συνθήκη εκείνη οι τρεις Δυνάμεις ανέλαβαν την όποχρέωσι να μεσολαθήσουν μεταξύ των έμπολέμων γιά την άμση κατάπαυσι των έχθρων πράξεων και τη συνάφι άνακωχής. Συγχρόνως έπλευσε συμμαχικός στόλος στα Έλληνικά νερά γιά την εκτέλεσι των άποφασισθέντων. "Αρχηγός της άγγλικής μοίρας ήταν ο ναύαρχος Κόδρινγκτων, της γαλλικής ο Δεριγνύ και της ρωσικής ο Χέυδεν.

Οι "Έλληνες έδέχτηκαν πρόθυμα την άπόφασι των τριών Δυνάμεων περί άνακωχής. "Ο "Ιμπραήμ όμως διακαιολογήθηκε ότι έπρεπε πρώτα να λάθη οδηγίες άπό την Κωνσταντινούπολι και την Αίγυπτο. Και ένω είχε δώσει το λόγο της τιμής του ότι δέν θά έκανε καμιά έχθρική ένέργεια ώπου να λάθη άπάντησι, στις 19 Σεπτεμβρίου 1827 έστειλε άπό το Ναβαρίνο Ισχυρή μοίρα του στόλου του έναντίον των Πατρών. Τότε ο Κόδρινγκτων, ξεκινώντας με δυό πλοία άπό τη Ζάκυνθο, άνάγκασε την έχθρική μοίρα να γυρίση στο Ναβαρίνο. "Ο "Ιμπραήμ όμως, άθετώντας το λόγο της τιμής του, έτοίμασε τρία σώματα, που ξεχύθηκαν στην Πελοπόννησο και άρχισαν να σφάζουν και να κατακαίουν τά πάντα.

Τότε οι τρεις ναύαρχοι άποφάσισαν να μπούν στο λιμάνι του Ναβαρίνου και να άπαιτήσουν άπό τον "Ιμπραήμ να διαλύση το στόλο του και να συμμορφωθή προς τις άποφάσεις των Δυνάμεων. "Αν άρνιόταν να συμμορφωθή θά τον ξανάγκαζαν να ύπακούση.

Με την άπόφασι αυτή το πρωί της 20 "Οκτωβρίου 1827 οι στόλοι των συμάχων βρίσκονταν άκίνητοι, λόγω της γαλήνης, μπροστά στο Ναβαρίνο. Μόλις κατά το μεσημέρι έφύσηξε έλαφρός άνεμος και τά πλοία έπροχώρησαν γιά να μπούν στο λιμάνι. "Επί κεφαλής έπλεε ή άγγλική μοίρα, ακολουθούσε ή γαλλική και τελευταία έρχόταν ή ρωσική.

"Ο Κόδρινγκτων έπροχώρησε με θάρρος και άγκυροβόλησε άνάμεσα στην τουρκική και αίγυπτιακή ναυαρχίδα. "Ακολούθησαν τά γαλλικά πλοία, ένω τά ρωσικά έμειναν έξω, γιάτι πάλι έπαψε ο άνεμος.

Οι Τούρκοι έστειλαν άγγελιοφόρο στον Κόδρινγκτων και του έζήτησαν να βγή άπό το λιμάνι, διότι δέν είχαν διαταγή του "Ιμπραήμ να έπιτρέψουν την είσοδο σε ξένα πλοία. "Ο "Αγγλος ναύαρχος όμως άπάντησε υπερήφανα:

— Δέν ήρθα να λάθω διαταγές, αλλά να δώσω. Τά πληρώματα ήταν έτοιμα γιά πόλεμο και μόνο ή άφορη έλειπε. "Αλλά και αυτή δέν άργησε να δοθί. Οι Τούρκοι έπυροβόλησαν και έσκοτώσαν μερικούς "Αγγλους και τον κήρυκα, που τους είχε στείλει ο Κόδρινγκτων.

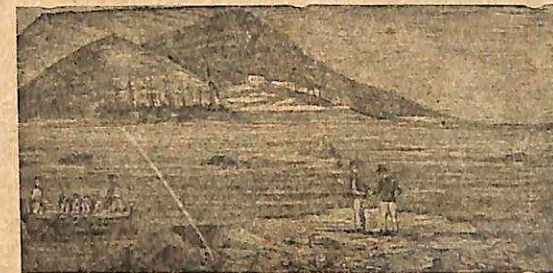
Σε έλάχιστα λεπτά ή ναυμαχία είχε άρχισι τρομερή. "Η θέσι όμως των συμάχων ήταν δύσκολη, γιάτι μόνο 4 συμμαχικά πλοία έπαιρναν μέρος στη ναυμαχία, ένω τά έχθρικά ήταν 15 φορές περισσότερα.

Τά συμμαχικά πληρώματα πολεμούσαν με γενναιότητα και προξενούσαν στον έχθρο μεγάλη καταστροφή, που διαρκώς μεγάλωνε, όσο και τά ύπόλοιπα πλοία κατόρθωναν να μπαίνουν στο λιμάνι και να παίρνουν μέρος στον άγώνα. "Όταν μάλιστα κατά τις 3 μ.μ. έφύση πάλι έλαφρό άεράκι και ή ρωσική μοίρα κατόρθωσε να προχωρήσει και να λάθη μέρος στη ναυμαχία, το λιμάνι του Ναβαρίνου, που τόσο ήσυχο ήταν το πρωί «μετεβλήθη εις λιμένα του "Αδου».

Τά έχθρικά πλοία εξαφανίζονταν σιγά-σιγά" άλλα έβούλιαζαν, άλλα άνατινάσσονταν στον άέρα καθώς άρπαζαν φωτιά οι πυριτιδαποθήκες των, άλλα βυθίζονταν άπό τά πληρώματά των γιά να μην αήμαλωτιζονταν. "Η καταστροφή των έχθρων ήταν τρομερή. Από τά 119 πλοία του στόλου των με τά 2240 κανόνια, μόνο 20 είχαν σωθή και αυτά άπό τά μικρότερα, ένω οι νεκροί των περνούσαν τις 7.000. "Ο υπερήφανος στόλος των είχε νικηθί άπό τά 27 πλοία των συμάχων με τά 1326 κανόνια, χωρίς να χαθί κανένα πλοίο των, ένω οι νεκροί των μόλις ήταν 175.

"Ο "Ιμπραήμ έλειπε άπό το Ναβαρίνο την ήμερα της ναυμαχίας. "Όταν την έπομένη γύρισε και είδε την καταστροφή του στόλου του άναγκάστηκε να δειχθί τους δρους των συμάχων και να φύγη γιά την "Αλεξάνδρεια ντροπισμένος.

"Ο μελετητής της Ιστορίας του "Εθνους μας δέν μπορεί παρά να σταθί με θαυμασμό μπροστά στη ναυμαχία εκείνη και να στρέψη εύλαβικά το νού προς τη μνήμη εκείνων, που έπολέμησαν έκει και έπεσαν γιά την Έλευθερία της Πατρίδος μας. "Εχυσαν το αίμα των και έχασαν τη ζωή των γιά την Έλλάδα, και γιά την Έλευθερία της, ανταποδίδοντας έτσι μέρος άπό την δεινότητα του όποιου τρεις χιλιάδες χρόνια τώρα άποτελεί τον άκατάλυτο προμαχώνα του πολιτισμού, και τους έμαθε να πεθαίνουν γιά τη μεγάλη "Ιδέα της Έλευθερίας, του μεγαλύτερου αγαθού της ανθρώπινης ζωής.

Το λιμάνι του ναβαρίνου την έπομένη της ναυμαχίας (Κατά παλαιάν ζωογραφίαν)

προς τις άποφάσεις των Δυνάμεων. "Αν άρνιόταν να συμμορφωθή θά τον ξανάγκαζαν να ύπακούση.

Με την άπόφασι αυτή το πρωί της 20 "Οκτωβρίου 1827 οι στόλοι των συμάχων βρίσκονταν άκίνητοι, λόγω της γαλήνης, μπροστά στο Ναβαρίνο. Μόλις κατά το μεσημέρι έφύσηξε έλαφρός άνεμος και τά πλοία έπροχώρησαν γιά να μπούν στο λιμάνι. "Επί κεφαλής έπλεε ή άγγλική μοίρα, ακολουθούσε ή γαλλική και τελευταία έρχόταν ή ρωσική.

"Ο Κόδρινγκτων έπροχώρησε με θάρρος και άγκυροβόλησε άνάμεσα στην τουρκική και αίγυπτιακή ναυαρχίδα. "Ακολούθησαν τά γαλλικά πλοία, ένω τά ρωσικά έμειναν έξω, γιάτι πάλι έπαψε ο άνεμος.

Οι Τούρκοι έστειλαν άγγελιοφόρο στον Κόδρινγκτων και του έζήτησαν να βγή άπό το λιμάνι, διότι δέν είχαν διαταγή του "Ιμπραήμ να έπιτρέψουν την είσοδο σε ξένα πλοία. "Ο "Αγγλος ναύαρχος όμως άπάντησε υπερήφανα:

— Δέν ήρθα να λάθω διαταγές, αλλά να δώσω. Τά πληρώματα ήταν έτοιμα γιά πόλεμο και μόνο ή άφορη έλειπε. "Αλλά και αυτή δέν άργησε να δοθί. Οι Τούρκοι έπυροβόλησαν και έσκοτώσαν μερικούς "Αγγλους και τον κήρυκα, που τους είχε στείλει ο Κόδρινγκτων.

Σε έλάχιστα λεπτά ή ναυμαχία είχε άρχισι τρομερή. "Η θέσι όμως των συμάχων ήταν δύσκολη, γιάτι μόνο 4 συμμαχικά πλοία έπαιρναν μέρος στη ναυμαχία, ένω τά έχθρικά ήταν 15 φορές περισσότερα.

Τά συμμαχικά πληρώματα πολεμούσαν με γενναιότητα και προξενούσαν στον έχθρο μεγάλη καταστροφή, που διαρκώς μεγάλωνε, όσο και τά ύπόλοιπα πλοία κατόρθωναν να μπαίνουν στο λιμάνι και να παίρνουν μέρος στον άγώνα. "Όταν μάλιστα κατά τις 3 μ.μ. έφύση πάλι έλαφρό άεράκι και ή ρωσική μοίρα κατόρθωσε να προχωρήσει και να λάθη μέρος στη ναυμαχία, το λιμάνι του Ναβαρίνου, που τόσο ήσυχο ήταν το πρωί «μετεβλήθη εις λιμένα του "Αδου».

Τά έχθρικά πλοία εξαφανίζονταν σιγά-σιγά" άλλα έβούλιαζαν, άλλα άνατινάσσονταν στον άέρα καθώς άρπαζαν φωτιά οι πυριτιδαποθήκες των, άλλα βυθίζονταν άπό τά πληρώματά των γιά να μην αήμαλωτιζονταν. "Η καταστροφή των έχθρων ήταν τρομερή. Από τά 119 πλοία του στόλου των με τά 2240 κανόνια, μόνο 20 είχαν σωθή και αυτά άπό τά μικρότερα, ένω οι νεκροί των περνούσαν τις 7.000. "Ο υπερήφανος στόλος των είχε νικηθί άπό τά 27 πλοία των συμάχων με τά 1326 κανόνια, χωρίς να χαθί κανένα πλοίο των, ένω οι νεκροί των μόλις ήταν 175.

"Ο "Ιμπραήμ έλειπε άπό το Ναβαρίνο την ήμερα της ναυμαχίας. "Όταν την έπομένη γύρισε και είδε την καταστροφή του στόλου του άναγκάστηκε να δειχθί τους δρους των συμάχων και να φύγη γιά την "Αλεξάνδρεια ντροπισμένος.

"Ο μελετητής της Ιστορίας του "Εθνους μας δέν μπορεί παρά να σταθί με θαυμασμό μπροστά στη ναυμαχία εκείνη και να στρέψη εύλαβικά το νού προς τη μνήμη εκείνων, που έπολέμησαν έκει και έπεσαν γιά την Έλευθερία της Πατρίδος μας. "Εχυσαν το αίμα των και έχασαν τη ζωή των γιά την Έλλάδα, και γιά την Έλευθερία της, ανταποδίδοντας έτσι μέρος άπό την δεινότητα του όποιου τρεις χιλιάδες χρόνια τώρα άποτελεί τον άκατάλυτο προμαχώνα του πολιτισμού, και τους έμαθε να πεθαίνουν γιά τη μεγάλη "Ιδέα της Έλευθερίας, του μεγαλύτερου αγαθού της ανθρώπινης ζωής.

An illustration of two men in military uniforms, likely British, pulling a rope. They are standing on either side of a large, stylized letter 'C' that is part of a larger graphic. The man on the left is looking towards the right, and the man on the right is looking towards the left. They are both wearing short-sleeved shirts with epaulettes and dark trousers. The rope they are pulling is attached to the bottom of the 'C' and extends towards the right. The background is a plain, light color.

A watercolor illustration of a human leg and foot, shown in profile. The foot is on the left, with the toes pointing towards the left. The leg extends to the right, ending in a dark, pointed shape. The drawing is done in a simple, sketchy style with muted colors, primarily shades of brown and grey. The background is a light, textured surface.

11

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

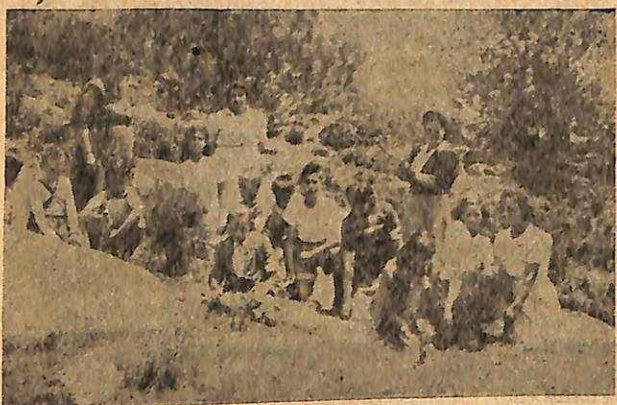
Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως Λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας. Εἰς τὸ μέσον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Δ. Βουρδουμπᾶς καὶ ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος.

From the inauguration of the school correspondence album exhibition: Mr. Vourdoumbas, Minister of Education and Mr. C. Georgacopoulos President G.R.C. (center).

Ἡ χορωδία ἀπὸ μαθητρίας τοῦ Ἀρσακείου Γυμνασίου καὶ ἄλλων Γυμνασίων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπισκέπτετο καθ' ὅλον τὸ θέρος τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν.

A chorus of girl juniors, Athens, visit regularly the military hospitals and entertain the wounded soldiers.

Ε.Σ.Ν. τοῦ 5ου Δημοτικοῦ Σχολείου Καβάλλας περιποιοῦμενοι τὰ πεύκα, ποὺ ἐφύτευσαν.

Juniors of the 5th public elementary school, Kavalla, looking after the pine trees they planted in the reforestation campaign.

(Φωτογραφία: ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ)

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Δ. Βουρδουμπᾶς με ἐνδιαφέρον ἐξετάζει τὰ Σχολικὰ Λευκώματα. Mr. Vourdoumbas, Minister of Education, examines with interest the albums at the school correspondence album exhibition.

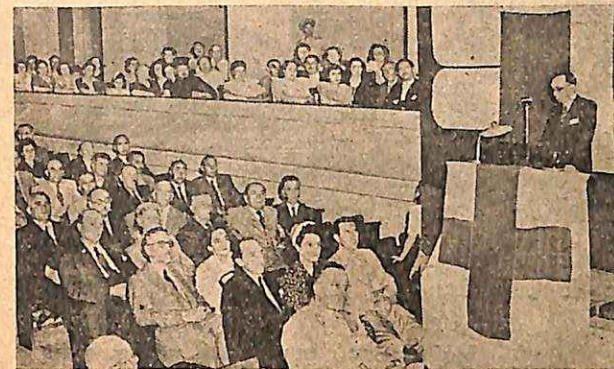
Ἐρυθροσταυρίται τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀθηνῶν ἐμοίρασαν διάφορα δῶρα εἰς τὰ ἀνταρτόπληκτα παιδιὰ τοῦ Ἰωσηφογλείου.

Juniors of the 2nd high school for boys, Athens, distributed various gifts to refugee children.

Ε.Σ.Ν. τῆς Ἰδιωτικῆς Σχολῆς Λανίτου, Λεμεσσοῦ Κύπρου πλέκουν Πουλδόβερ γιὰ τὰ ἀνταρτόπληκτα.

Juniors of Mrs. Lanites private school, Lemesos, Cyprus knitting pullovers for Greek refugee children.

Ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν Ἱρίδα. Ὁμιλεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Σ.Ν. κ. Ἀχ. Κύρου.

Mr. Ach. Kyrou, president, G. J. R. Cross, addressing the greek educators at the official meeting organized by the G. J. R. Cross in the hall of «Iris» cinema.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμνασίου Κορωπίου πλέκουν πουλόβερ γιὰ τὰ ἀνταρτόπληκτα παιδιὰ.

Gir juniors, Koropi, Attica, knitting pullovers for refugee children.

Νεαρὸς Ἐρυθροσταυρίτης προσφέρει δῶρα εἰς τραυματίαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἰωαννίνα.

In the military hospital Jannina, a junior offering a parcel to a wounded soldier.

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πρεσβευτοῦ τοῦ Καναδᾶ Στρατηγοῦ Leflèche εἰς τὴν ἐκθεσιν Λευκωμάτων. General Leflèche, Canadian Ambassador, Athens, visited the school correspondence album exhibition.

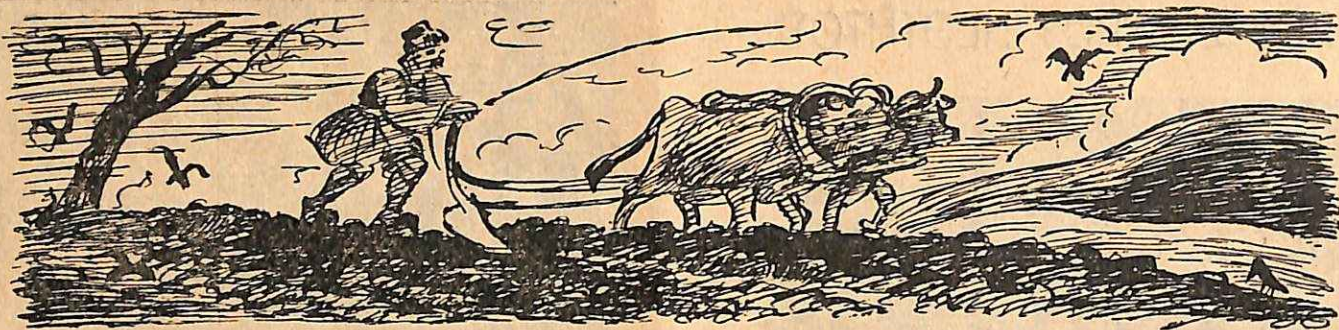
Ε.Σ.Ν. τῆς Παιδουπόλεως Καστρί, Ἀθηνῶν πλέκουν Πουλδόβερ γιὰ τὸ Στρατό.

Juniors of the children's centre, Castri, knitting pullovers for the soldiers.

Ἀπὸ τὸν ἐορτασμόν τῆς ἡμέρας τοῦ Ε.Σ.Ν. εἰς Ἀμφισσᾶν.

From the celebration of the J.R. Cr. Day, organized by the L. C. G. J. R. Cr., Amphissa.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΟΣ

Πόσες φορές αλήθεια δεν θα διαβάσατε, αδιάφορα, ίσως όσοι ζήτη τις πόλεις και τα συμφέροντά σας δεν εξαρτώνται από τη γεωργία, «ή έφετεινή έσοδεία προμηνύεται αρίστη», «ή έφετεινή έσοδεία υπέστη μεγάλας ζημίας», «παγετός κατέστρεψε τα 50 τοίς εκατόν της έσοδείας», «ή έσοδεία σταφίδας προβλέπεται ανωτέρα της περυσινής» κλπ.

Κι όμως μέσα σ' αυτές τις λίγες ζηρές φράσεις να ξέρατε τί λαχτάρες, τί αγωνίες, τί χαρές και πόσες προσδοκίες κρύβονται μέσ' στις ψυχές των εκατομμυρίων γεωργών μας, που σκορπισμένοι σέ κάμπους, βάλτους και βουνά μοχθούν νύχτα και μέρα παλαιώντας με τα στοιχεία της φύσεως, να βγάλουν το ψωμί τους. Και να ξέρατε πόσο απ' το μόχθο τους αυτόν κι απ' τις ιδιοτροπίες της φύσεως και τη διάθεσι εξαρτάται ή δική μας ζωή, που στριμωγμένοι στις πόλεις περιμένουμε την τροφή να φθάση στο τραπέζι μας.

Θά ήθελα μαζί μου μιιά στιγμή να φαντασθίτε πώς κάποια κατάρρα και μιιά θεομηνία κατάστρεψε την παγκόσμια έσοδεία. Με τίποτε δεν μπορείτε ν' αντικαταστήσετε την τροφή. Κι αν όλα μπορούν να λείψουν από τον άνθρωπο, ή τροφή ποτέ. Μ' αντί να προκαλώ τη φαντασία σας, ξυπνώ τη θύμισί σας στην πρόσφατη αδέξαστη και καταραμένη εποχή της κατοχής, που οι γεωργοί μας δεν μπορούσαν να δουλέψουν όσο ήθελαν και που οι κατακτητάι μās ξπαιρναν και το λίγο ακόμη που παρήγε ή φτωχή μας γή. Θυμάστε την πείνα του 41, 42; Θυμάστε πούχαμα γίνεται όλο σαν φαντάσματα και μόλις σέρναμε τα πόδια μας;

Από τη γεωργία λοιπόν εξαρτάται ή ύπαρξί μας. Απ' αυτήν ή χαρά και ή θλίψη, ή υγεία και ή ευημερία του κόσμου.

Οι πιο πολλοί πιστεύουν πώς ή εδκολώτερη, απλούστερη και πιο τεμπέλικη, ίσως, δουλειά είναι του γεωργού. Τουτό είναι πολύ έσφαλμένη αντίληψη.

Δέν μιλω για τους κτηματίες που έχουν υποστατικά και τά νοικιάζουν κι ούτε για τους μεγάλους έπιχειρηματίες στις άποικίες. Αυτοί δέν είναι

οί γεωργοί. Μιλω για το γεωργό που δουλεύει με τά χέρια του, με όλη την οικογένειά του, το άναιμικό μικρό φτωχό του χωραφάκι, πούχει να παλαίψη με τις άναποδιές, που παρυσιάζει το Έλληνικό κλίμα, τότε ξηρασία, τότε κατακλυσμός βροχές, πλημμύρες, χαλάζι, άρρώστειες στα φυτά, που άναπάει τη γή του όσο κανένα άλλο πράγμα δέν άγάπησε ποτέ άνθρωπος. Τόν Έλληνα γεωργό, τόν πιο τίμιο, τόν πιο φιλόξενο, τόν πιο περήφανο, το πιο σεμνό παλληκάρι του κόσμου. Τόν ολιγαρκή, τόν φιλόσοφο, τόν καρτερικό. Αυτόν, που έπάνω του στηρίζεται ή ύπαρξί μας ως φυλής και ως Έθνους. Αυτόν πουδναι πάντα πρώτος στον πόλεμο και στην ειρήνη. Για τους Έλληνες γεωργούς μιλω, που είναι το 65 τοίς εκατόν του πληθυσμού μας και που άνανεώνουν διαρκώς το αίμα των πόλεων, που, όπως ζούν, θά είχαν έκφυλισθ χωρίς αυτή την άνανέωσι. Αυτός πρέπει να σκεφθί τότε και πώς πρέπει να έτοιμάση το χωράφι. Πόσος σπόρος και τί σπόρος χρειάζεται, ποιός είναι και που βρίσκεται ο καλλίτερος σπόρος ή το καλλίτερο δένδρο για να δώση τη μεγαλύτερη άπόδοσι. Πώς και πότε να τόν σπείρη. Πώς να προλάβη τις άρρώστειες των φυτών, τότε είναι ή καταλληλότερη στιγμή να μαζέψη τη σοδιά του. Πώς να μπολιάση τά δέντρα του. Πώς να περιποιηθί τά ζωντανά του, να έπισκευάση τά έργαλεία του, να προβλέψη για τροφή της φαμίλιας και των ζωντανών του για όλο το χρόνο και να πουλήση τη σοδιά του χωρίς να τόν γελάσουν. Όλα αυτά χρειάζονται σκέψι, λογαριασμό, γνώσεις.

Η δουλειά του δέν είναι σέ γραφείο ή σ' εργοστάσιο όπου να ναι φυλαγμένος από το κύρο κι από τόν ήλιο. Η δουλειά του είναι σκληρή. Τις πιο πολλές φορές δουλεύει σκυφτός, έξω πάντα στο ύπαιθρο, κάτω από τη στέγη του ούρανοϋ και μακριά από το σπίτι του. Εκεί θά τόν ψήση ή ήλιος, θά του όργώσει το δέρμα ή άέρας, ή βροχή, το κύρο, ή σκόνι, ή λάσπη, ή κούρασι. Και ψυχικά θά με ρωτήσετε; Ψυχικά ή Έλλην γεωργός περνάει τις πιο έντατικές, τις πιο αντίθετες, τις πιο ευγενικές, τις πιο πολύμορφες διαθέσεις. Χαρές, λύπες, κινδύνους, άβεβαιότητες. Αυτές γυμνάζουν την ψυχή του και της δίνουν τη φιλοσοφική

διάθεσι, που συναντάμε πάντα στα χωριά.

Ο Έλλην γεωργός ποτέ δέν είναι σίγουρος όπως ή έμπορος, ή υπάλληλος, ή έργατης ότι θά πληρωθί για τά έξοδα και τους κόπους του. Το κλίμα μας, το τόσο άστατο, που απ' αυτό εξαρτάται το 70 τοίς εκατό της έπιτυχίας, δέν είναι πάντα σύμμαχος του. Χρόνων παρατηρήσεις δείχνουν πώς τις πιο πολλές φορές τόν κατατρέπει. Σπέρνει με χαρά και μ' αίσιοδοξία. Όλα πάν καλά. Το χωράφι είναι καλοδουλεμένο, έχει ρίξει λίπασμα, ή σπόρος είναι γερός και θρεμμένος. Η πρώτη συγκίνηση του φυτρώματος πέρασε χαρούμενα. Το χωράφι από ξερό χώμα που ήταν άρχισε και πρασινίζει. Τα χιόνια το σκέπασαν ύστερα (καλό σημάδι για καλή σοδιά) κι άμα έλυωσαν ξαφνικά τά σπαρτά ψήλωσαν. Κι άρχίζει ή άνοιξι, ή πιο κρίσιμη εποχή. Απ' αυτήν τώρα κρέμεται ή σοδιά για όλα. Θά βρέξει ή δέν θά βρέξει. Πρωτί βράδυ ψάχνει στον ούρανο να βρη σημάδι βροχής, μ' αυτός, πενταγάλανος, Έλληνικός, τόν κοροϊδεύει. Κάθε συννεφάκι και μιιά λαχτάρα χαράς και κάθε χάσιμό του λαχτάρ' άπελπισίας. Κι όλο τόν παιζογελά και τόν παιδεύει.

Κι έχει πάρει δανεικά και πρέπει να πληρώση γιατρό, δάσκαλο, να ψωνίση, να ντύση τη φαμίλια, να βάλη στ' άμπάρι τροφή για τη φαμίλια και για τά ζωντανά.

Και να—σαν προπέρυσι—δέν τόν βοηθάει ή καιρός. Έμειναν κοντά και ξεσταχίασαν ζούφια τά σιτάρια, τά κριθάρια, τά όσπρια.

Σε πολλές περιφέρειες όχι μόνο δέν θά φθάση ή έσοδεία να θρέψη τη φαμίλια, μ' ούτε και για τά ζωντανά δέν θά φθάση τ' άχυρο. Σ' έναν τέτοιο κατατρεγμό όποιοσδήποτε άνθρωπος της πόλεως θάχε άπελπισθί κι άπογοητευθί και θά γύρευε άλλοϋ την τύχη του. Ο Έλλην γεωργός ποτέ ψημένος από άτυχίες κι έπιτυχίες έχει άποκτήσει, όπως είπαμε, φιλοσοφική διάθεσι. Κάτι έχει κρατήσει από την καλή χρονιά, θά στερηθί περισσότερο τούτη την κακή, και θά τά βγάλη πέρα. Με το ίδιο κουράγιο κι όρεξι θ' άρχιση από την άρχή χωρίς να χάση την πίστι και την άγάπη στη γή του. Και θά ξαναπαλαίψη και θά ξαναπασχίση και θά νικήση.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΕΥΓΑΣ

Τώρα ή Νίκος όψη αλλάζει. Κι άφου πρώτα μιιά στιγμή το νερό τ' άγριοκοιτάζει, ξάφνου γδύνεται μ' όρμη, πάει, τους φόβους του ξεχάνει, είναι πιιά διαλυμένοι, κι' ώ! τί γλέντι τώρα κάνει όσο μέσ' στο μπάνιο μένει!

Παίζει με τη σαπουνάδα, γύρω του άφρους πετā, δίνει χτύπους στην άράδα κι όλο και τσαλαβουτά!

Πώς το φοβάται ή Νίκος το λουτρό... Μονάχα που το άντικρύζει, σ' αναι κάτι φοβερό και τρομερό, τά κλάματα με μιās άρχίζει.

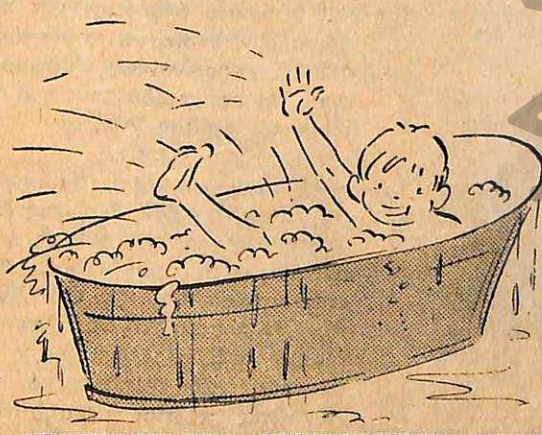
—Τί κάνεις έτσι, του φωνάζει ή μητερούλα του. Άλλα παιδάκια με το μπάνιο κάνουν χάζι. Μά ή Νικάκης μ' όλη τη φωνούλα του: —Α, ναι, μαμά μου, άλλ' έμένα με τρομάζει.

—Καλέ, δέν ντρέπεσαι; Τί άντρας είσαι σύ! —Είμαι γενναίος, μαμακούλα μου χρυσή. Χίλια κουνούπια μοναχός μου τά σκοτώνω! Άλλά στο μπάνιο τουρτουρίζω και παγώνω...

—Μά πώς παγώνεις που ζεστό είν' το νερό. Δέ βλέπεις τί άχνό που βγάζει; —Ναι, το νερό είναι ζεστό και καφερό, όμως έμένα από μακριά μ' άνατριχιάζει...

—Σώπα, Νικάκη, κι άκου τώρα τη μαμά σου: Χωρίς το μπάνιο πώς θά είσαι καθαρός; Κι αν είσαι άκάθαρος, πώς θάχης την υγεία σου και δυνατός θά είσαι πάντα και γερός;

Έμπα στο μπάνιο δίχως φόβο μιιά φορά και θά το δής: το μπάνιο εναι μιιά χαρά! Μās το λέει κι ή ΕΡΥΘΡΟΣ της ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Πόσο το νοιώθει πιο έλαφρό πιιά τώρα το κορμί του, και πώς την κάνει το λουτρό διπλή τη δύναμί του!

Και όλο λέει στους φίλους του: Βάλτε το στο (μυαλό σας). Λουτρό, παιδιά, να κάνετε, αν θέτε το καλό σας.

Να το λήη δέν ξεχάνει. Μπράβο σου λοιπόν, Νικάκη! Κι αυτό πρέπει να το κάνει κάθε άγαπητό παιδάκι. Το λουτρό μās καθαρίζει μ' και την υγεία χαρίζει. Μās το λέει κι ή ΕΡΥΘΡΟΣ της ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Α. ΒΩΤΗΣ

ΤΑΞΕΙΔΑΚΙ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ

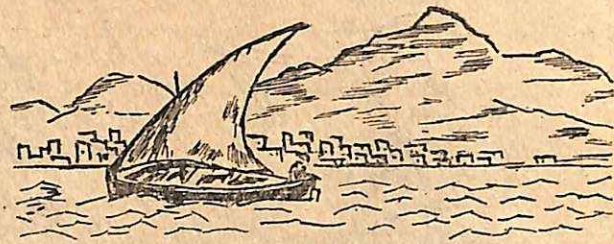
(Σκίτσα του μαθητού Τάκη Καλλονάρου)

Πόσα παιδιά, που ζούν στάς 'Αθήνας μόνιμα, ή στην 'Αττική, έτυχε ν' άνεβούν ως την 'Ακρόπολι, ή νά κάμουν ένα σύντομο περίπατο ως τό Μνημείο του Φιλοπάππου; Δέν πιστεύω νά είναι ούτε τά μισά, ούτε καν τό ένα τέταρτο απ' όσα θά διαβάσουν τό σημείωμα αυτό. Όμως τί κρίμα. 'Απ' εκεί θά μπορούσαν, κοντά στα Ιστορικά μνημεία των προγόνων μας, νά χαρούν ένα θαυμάσιο πανόραμα, με όλη την πρωτεύουσα και τόν Πειραιά και νά πάρουν ένα πολύ καλό μάθημα Γεωγραφίας της 'Αττικής, τουλάχιστον, με τά κυριώτερα βουνά της, τόν ύπεροχο 'Υμηττό, την Πεντέλη με τά λατομεία της, που μοιάζουν σαν άσπρα μπαλώματα και τόν Αιγάλεω, τό Σαρωνικό κόλπο με τίς άκτές του και στο βάθος τη θαυμαστή Αίγινα, που θά σάς περιγράψω σήμερα.

'Απ' εκεί επάνω άμέτρητες φορές τά ήλιόλουστα άπομεινόμενα του φθινοπώρου ή της άνοιξης έχω χαρή τό ύπεροχο θέαμα του Ιστορικού αυτού νησιού, που, κολυμπώντας μέσα σε μία θάλασσα όλόλαμπρη, δίνει δράμα παραμυθένιο. Και κάθε φορά με τό θέαμα αυτό έρχόταν στο νού μου ο άρχαίος μύθος της νεραϊδονύμφης Αίγινας, της θυγατέρας του 'Ασωπού, που κατόικησε στο όμώνυμο νησί, που πριν λεγόταν Οινώνη, δηλ. νήσος του κρασιού. 'Εκεί ή Αίγινα έγέννησε τόν Αιακό, τόν ήμίθεο γυιό του Διός, και περίφημο γενάρχη του 'Αχιλλέα, του Αϊαντα και των άλλων Αιακιδών ήρώων, που, με τά κατορθώματά τους, έλάμπρυναν την άρχαία Ιστορία μας. 'Ο Αιακός ήταν ο πρώτος και τελευταίος βασιλεύς της Αίγινας και, για νά μή στενοχωριέται μόνος στο νησί του, πήρε την έξουσία από τόν παντοδύναμο πατέρα του, τό Δία, νά κάμη ανθρώπους τά μερμήγκια, δηλ. τούς άρχαίους Μυρμιδόνες, που ήταν οι πρώτοι κάτοικοι της Αίγινας.

Μά αν από μακριά ή Αίγινα είναι ένα θαύμα, πλαισιωμένη με τό Σαρωνικό, από κοντά επίσης δέν είναι κατώτερη. Προσφέρει άμέτρητα θεάματα, με τά ύπεροχα τοπεία της και τά μνημεία της, τά πεδία και τίς βλάστησής της. Και κοντά σ' αυτά τό καλοκαίρι προσφέρει τη χαρά του μπάνιου σε εξάισιες άκρογιαλίες, με μία θάλασσα όλόκαθαρη και κρυσταλλένια. Συνδυάζουμε λοιπόν τό τερπνόν μετά του όφελιμου κι ένα Σαββατόβραδο κατεβαίνουμε στόν Πειραιά, για νά μπάρκαρουμε σ' ένα από τά τόσα πλοία που περιμένουν στού Ρολογιού την αποβάθρα τούς ταξιδιώτες με τά μπογαλάκια τους, εκεί κοντά στο Δημαρχείο, και κάνουν την τακτική συγκοινωνία με την Αίγινα και τά άλλα λιμάνια του Σαρωνικού.

Σε λίγο βρισκόμαστε μαζί με όλο τό πολύνυμο πλήθος άγνώστων μας ανθρώπων σ' άνοιχτά του Πειραιώς. 'Ο Σαρωνικός έχει λίγη φρεσκάδα απ' τό

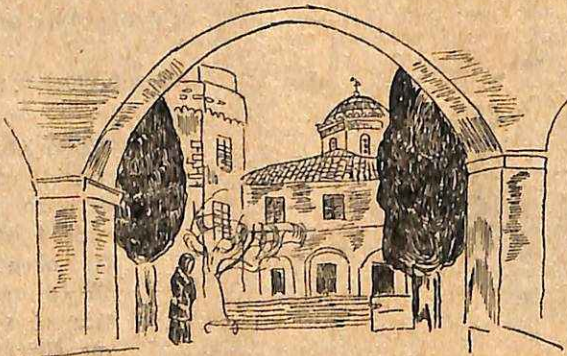
"Αποψις Αιγίνης.

μελτεμάκι τό άπογευματινό κι ή θάλασσα, που είναι σαν λουλάκι έχει γεμίσει άσπρα κύματα, που μοιάζουν με γλάρους αναρίθμητους. Μά ή «Καλαμάρα», έτσι ονομάζεται τό πλοίο μας, είναι άτράνταχη και σε λίγο πλησιάζουμε στο ώραίο νησί, αφήνοντας δεξιά μας τίς Λαγούσες, κάτι έρημόνησα μικρά, τίς άκτές της Σαλαμίνας και πιό μακριά της Μεγαρίδος.

Τό πρώτο αίσθημα, που δοκιμάζεις, αντικρύζοντας από κοντά την Αίγινα είναι ένα ξεκούρασμα ψυχής συνδυασμένο με μιάν απόλαυσι ματιών μοναδική από τό θέαμα, που είναι μπροστά σου. Τό θέαμα αυτό είναι απλό: μία ξερή άσπροκίτρινη άκτή κι ένας κάθος με μόνο του στολίδι μία κολώνα αινώθια, μοναδικό λείψανο ένός άρχαίου ναού της 'Αφροδίτης. Μά ή απλή αυτή ζωγραφιά είναι πλαισιωμένη με μία θάλασσα όλοπράσινη τώρα και παράξενα φανταχτερή.

Τό πλοίο μας όλο και προχωρεί. Μπαίνουμε τώρα στο λιμάνι, έχοντας άριστερά μας τό λιμενοβραχίονα με τό γραφικό εκκλησάκι του 'Αγίου Νικόλα του Θαλασσινού και δεξιά μας τό μώλο του «Καί» με τό φανάρι. Ξεμπαρκάροντας στην προκυμαία έχουμε μπροστά μας μία πεντακάθαρη μικρή πολιτεία με τά ωραία της σπίτια σεμνά κι άπείριττα. 'Εδω δέν υπάρχουν οι τεράστιες πολυκατοικίες της 'Αθήνας, που μοιάζουν με πελώριες κούτες τσιγάρων, αλλά όλα έχουν τό νόημα του μέτρου κτίρια, δρόμοι, άνθρωποι και τίποτε δέν βλέπεις τό υπερβολικό και τό αντίαισθητικό. Τό πνεύμα του ανθρώπου, που φθάνει έδω κουρασμένος απ' την πολυθρόνη πρωτεύουσα, αναπαύεται στο θέαμα ένός κόσμου ήμερου, που δέν νευριάζει, δέν κραυγάζει και δέν τρέχει σαν δαιμονισμένος, για νά προλάβει τίς δουλειές του ή τό τράμ. 'Εδω τά αυτοκίνητα δέν υπάρχει κίνδυνος νά σε κόψουν, στα δύο, γιατί είναι ελάχιστα και κανείς δέν είναι βιαστικός. 'Ανθρωποι ήρεμοί κάθονται στα κεφενεία και κοιτάζουν περίεργα τούς ταξιδιώτες, περιμένοντας ν' αγοράσουν την έφημερίδα τους για νά ιδούν τά νέα της 'Αθήνας.

'Η σημερινή πόλις βρίσκεται στην ίδια ακριβώς θέση της άρχαίας Αίγινας, της οποίας ή Ιστορία είναι τόσο ένδοξη και τόσο άρχαία, όσο και των 'Αθηνών. 'Η άρχαία Αίγινα ήταν περίφημη για τό ναυτικό της τό έμπορικό και τό πολεμικό. Οι Αιγινήτες πρώτοι μεταξύ των άρχαίων μας προγόνων άρχισαν

Τό έσωτερικό της άρχαιότατης μονής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

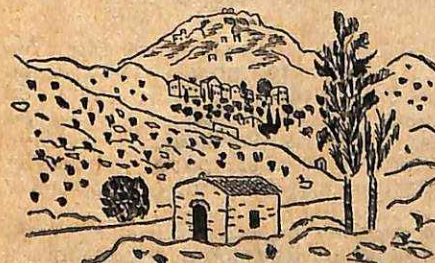
τό έμπόριο, ταξιδεύοντας σε χώρες μακρινές πέρα απ' τό Γιβραλτάρ, ως τίς Κασσιτερίδες νήσους, δηλ. την 'Αγγλία, απ' όπου έφερναν τόν κασσίτερο, μέταλλο πολύτιμο τότε, τό όποιον άνακάτευαν με τό χαλκό, για νά κατασκευάζουν όπλα όρειχάλκινα. Στα μακρινά εκείνα μέρη, στην Αίγυπτο και στην Κριμαία έπωλούσαν τά δικά τους έμπορεύματα, που ήταν κατά τό πλείστον προϊόντα της βιομηχανίας και βιοτεχνίας του νησιού της Αίγινας: κανάτια, πηλίνα σκεύη, κοσμήματα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης.

'Η Αίγινα είναι ή πρώτη χώρα της Εύρώπης που έκοψε νόμισμα δικό της και ή Αιγινήτικη δραχμή είχε μεγάλη πέραςι στόν άρχαίο κόσμο, γιατί ήταν βαρύτερη σε άργυρο από την 'Αθηναϊκή. Χωρίς τό πολεμικό ναυτικό του μικρού αυτού νησιού κα τη ναυτική πείρα και άνδρεία των Αιγινήτων θά έχαναν οι 'Ελληνες τη ναυμαχία της Σαλαμίνας και σήμερα ή όψις της Εύρώπης θά ήταν ίσως διαφορετική.

Οι Αιγινήτες ήταν όχι μόνον διάσημοι έμποροι και ναυτικοί, αλλά και σπουδαίοι άθληται και καλλιτέχναι. Πρώτος Όλυμπιονίκης αναφέρεται ο Πραξιδάμας (544 π. Χ.), ύστερα ο Θεόγνητος, ο 'Αλκιμέδων και πολλοί άλλοι μεταξύ των όποιων και παιδιά, πολλούς δέ απ' αυτούς ύμνησεν ο Θεός Πίνδαρος, ο μεγάλος ποιητής της 'Αρχαιότητας.

Για όλες αυτές τίς εθνικές υπηρεσίες της ή Αίγινα ύμνήθηκε από τόν Πίνδαρο, όσο και μιá άλλη πόλις της 'Ελλάδος. Μά τό μικρό αυτό νησί συναγωνίζονταν επικίνδυνα τόν Πειραιά και γι' αυτό οι 'Αθηναίοι έταπεινώσαν και ύπέταξαν την Αίγινα. Όμως και άργότερα ή Αίγινα παρουσίασε άναλαμπες αήλης κι έγινε περίφημη ως τουριστικό κέντρο και τόπος χειμερινής διαμονής. 'Εδω έγραψε πολλές από τίς κωμωδίες του ο περίφημος 'Αριστοφάνης, έδω άργότερα φιλοξενήθηκε ο 'Αθηναίος ρήτωρ Δημοσθένης κι έξεχειμώναζαν διάσημοι στρατηγοί, βασιλείς, μεγιστάνες και φιλόσοφοι του άρχαίου κόσμου, της 'Αλεξανδρινής και της Ρωμαϊκής έποχής.

Κατά τη μεσαιωνική περίοδο ή Αίγινα ήταν σπουδαίο κέντρο χριστιανικής λατρείας και σώζονται ως σήμερα ακόμη τάφοι της έποχής εκείνης κι άλλα μνημεία πρωτοχριστιανικά. 'Υπόφερεν όμως τό νησί από τούς πειρατάς και οι Αιγινήτες κατέφυγαν στο έσωτερικό, στην Παλαιά Χώρα, όπου σώζονται ακόμη λείψανα του παλαιού κάστρου και πολλά εκκλησάκια κι άλλα έρείπια σπιτιών, που θυμίζουν λίγο τό Μυστρά της Λακεδαιμό-

"Αποψις του Μεσαιωνικού κάστρου της Παλαιάς Χώρας και της Μονής του 'Αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα.

νος. Στην Παλαιά Χώρα ήλθε κι έμεινε για λίγα χρόνια ως 'Επίσκοπος Αιγίνης ο 'Αγιος Διονύσιος (1577-1579), σώζεται δέ εκεί ακόμη ο καθεδρικός ναός του, τό θρονι όπου καθόταν κι έδιδε τό αντίδωρο στο ποίμνιό του, καθώς και τό κελλί, όπου κατοικούσε. 'Αργότερα, όταν έλειψαν οι κίνδυνοι των πειρατών, οι Αιγινήτες ξαναγύρισαν κοντά στη θάλασσα, στα παλιά λημέρια των προγόνων τους και έχτισαν τη σημερινή πόλι της Αίγινας, ή οποία επί Καποδίστρια έχρησίμευσε για λίγο διάστημα ως πρωτεύουσα της Νέας 'Ελλάδος.

Τό νησί είναι γεμάτο έρείπια άρχαίων μνημείων, και ιδίως του Ναού της 'Αφάιας.

"Εχει επίσης και πολλές βυζαντινές εκκλησίες όπως της 'Ωμορφοκκλησιάς, μονές άρχαιότατες, όπως της Κοιμήσεως της Παναγίας, καθώς και θαυμάσια τοπεία, στο "Όρος, στην Πέρδικα, στόν Τουρλο και στη Χαλασμένη, στο Φάρο, στα Πλακάκια, απ' όπου ή δύσις είναι άλησμόνητη. 'Απ' εκεί τη νύχτα άγναντεύεις όλη την άκτή της 'Αττικής κατάφωτη κι ο Πειραιάς και ή 'Αθήνα φαίνονται σαν μία φαντασμαγορία όνείρου με τά φώτα τά άπειρα που τρεμοσβύνουν και φωτίζουν ούρανό και θάλασσα.

Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ ΣΑΣ

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Δέν άρκει νά μή κάνω κανένα κακό. Πρέπει νά προσπαθώ νά κάνω όσο μπορούμε περισσότερο καλό.

'Η μεγαλύτερη σπατάλη είναι ή σπατάλη του χρόνου, γιατί ο χαμένος χρόνος δέν ξαναβρίσκεται ποτέ.

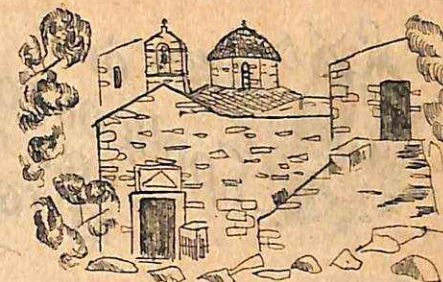
ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— 'Ο φίλος στην ανάγκη φαίνεται.
— Κανένας δέν είναι τόσο κουφός όσο εκείνος που δέν θέλει ν' άκούση.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

"Όταν βαδίζετε και αντιμετωπίζετε κίνδυνο προσπαθείτε νά διατηρήτε την ψυχραιμία σας, γιατί αν την χάσετε μπορεί νά πάθετε δυστύχημα.

ΥΠΙΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

"Ο Παλιός Καθεδρικός ναός της Γεννήσεως της Θεοτόκου. Σώζεται στην Παλαιά Χώρα, εκεί όπου ο 'Αγιος Διονύσιος έζησεν ως 'Αρχιεπίσκοπος.

"Ενα έξοχικό σπιτάκι στα περίχωρα της Αίγινας, μέσα στόν ελαιώνα.

Ποιόν πείραξε τ' άθωο και άκακο εκείνο πουλί; Κανέναν.

Εκεί στην άκρη του χωριού, που είχε τη φωλίτσα του ανάμεσα στα περιβόλια και στα χωράφια, δεν είχε δώσει την παραμικρότερη άφορμή.

Από τα βαθιά ακόμα χαράματα ενώ τα άλλα πουλιά κουρνιασμένα κοιμόνταν βαριά, ο Κότσουφας, ύστερα από τον κατσουλιέρα, βρισκόταν στο πόδι. Η πρώτη δουλειά σαν ξυπνούσε ήταν ν' αφήνει μια δυνατή χαρούμενη κελαδιστή φωνή. Τσίρ, τσίρ τσίρ, τσίρ, τσίρ! Η φωνή αυτή ήταν η πρωινή του προσευχούλα στον Άγιο Θεό που τον φύλαξε γερό όλη τη νύχτα. Ύστερα μια και δυό φρούτ! πετούσε στη ρίζα του μεγάλου βράχου στην αντικρουή πλαγιά.

Στο μέρος εκείνο τα νερά σχημάτιζαν μια όμορφη μικρή λιμνούλα, που λαμποκοπούσε κατακάθαρη σαν άσημένιος καθρέφτης. Σ' αυτή το πουλάκι μας έρχόταν να λουστή, να πάρη το δροσερό μπανάκι του και να καθρεφτιστεί.

Καμιά φορά, όταν ο ήλιος πύρωνε δυνατά με τις ακτίνες του και η ζέστη άναβε καμίνι στη γη το λούσιμο του Κότσουφα έφτανε να γίνεται τότε πέντε κι έξι φορές την ημέρα.

Ε! και να τον βλέπατε την ώρα, που έβγαине από το νερό! Άνοιγε τις φτερούγες σά να ήθελε να πετάξει, τις τινάζε δυνατά και τις γύριζε κατά τον ήλιο να στεγνώσουν. Ύστερα άρχιζε να τής χτενίζει με τη μυτίτσα του προσεκτικά άρχίζοντας από το στήθος και τελειώνοντας στα φτερά της ουράς.

Και κουρέας να ήταν δε θα τα κατάφερνε έτσι, έλεγε ο Νώντας ο μυλωνάς, που είχε το μύλο του εκεί κοντά στο βράχο και παρακολουθούσε το πουλάκι να καλλωπίζεται.

Τα κατάμαυρα μά κατακάθαρα φτερά του γυάλιζαν τότε σά να τα πέρασε με βερνίκι. Άστραφταν τα πόδια του τα κιτρινωπά και η μυτίτσα του ίδια με μικρή κεχριμπαρένια πίπα του έδιναν χάρη ξεχωριστή.

Λαμπρός και περήφανος πετούσε ύστερα ψηλά σ' ένα γέρικο πλατάνι. Ξέρετε γιατί πετούσε εκεί; Ο κορμός του δέντρου ήταν περιτυλιγμένος με κισόδ που βγάζει έναν καρπό ίδιο με μαύρη ψιλούτσικη σταφίδα. Τρελλάινεται ο Κότσουφας να τρώη τέτοιον καρπό.

Και σά χόρταινε, άρχιζε το τραγούδι του. Ένα τραγούδι όμορφο, γλυκό, παθητικό. Το τσοπανόπουλο με τη φλογέρα από το ένα μέρος και ο Κότσουφας με το τραγούδι του από το άλλο γέμιζαν την έξοχη από γλυκούς σκοπούς.

Μά κάποια μέρα τον τσουφά μας τον βρήκε ένα μεγάλο κακό. Τον παραφύλαξε ένα παιδί του βουνού ο Άντώνης. Με κάτι ξόβεργα, που έστρεψε, με κάτι σπαγιάκια και τρίχες, που ξάπλωσε στον πλατάνο, ανάμεσα στα πράσινα φύλλα του κισσού, ο ταλαίπωρος ο Κότσουφας πιάστηκε. Πιάστηκε στο βρόχι. Φτερούγισε άπελπισμένα ο άμοιρος, έσκουζε, τσιτσιρίσει, και δεν μπόρεσε να ξεμπερδευτεί, να λύση τα δεσμά του.

Ο Άντώνης τον πήρε και τον έφερε στο χωριό να τον πουλήση.

— Πουλώ ένα κοτσούφι! Ποιός θέλει ν' αγοράση ένα κοτσούφι! φώναζε και ξαναφώναζε ο Άντώνης γυρίζοντας στους δρόμους.

Πέρασε και από το σχολείο. Άν και ήταν πρωί, οι Ερυθροσταυρίτες βρίσκονταν εκεί. Καθάριζαν το προαύλιο και πότιζαν τα δεντράκια και τα λουλούδια.

— Πόσο πουλείς αυτό το κοτσούφι; ρώτησαν τον Άντώνη.

— Δεν έχετε ξείεις χρήματα. Τι ρωτάτε;

— Άν δεν είχαμε δεν θα ρωτούσαμε.

— Δέκα χιλιάδες θέλω είπε ο Άντώνης.

— Δέκα χιλιάδες! Μά με τόσες δραχμές αγοράζεις πετεινό, παρατήρησε ένας Ερυθροσταυρίτης.

— Τόσα θέλω! δε σάς βιάζω, είπε ο Άντώνης και κίνησε να φύγη. Οι Ερυθροσταυρίτες τον σταμάτησαν:

— Για στάσου μη φεύγεις! και τραβήχτηκαν λίγο πιο πέρα και μίλησαν κάτι μεταξύ τους.

Ύστερα ένας απ' αυτούς, που ήταν ο ταμίας της ομάδας τους, έτρεξε στο γραφείο κι έφερε ένα τενεκεδάκι κουτί. Το άνοιξαν και μέτρησαν δέκα χιλιάδες, ό,τι είχε και δεν είχε το ταμείο τους.

— Αφού δεν το δίνεις λιγώτερο πάρε τα χρήματα, που ζητείς.

— Πού είναι το κλουβί, που θα τον βάλετε; ρώτησε ο Άντώνης.

— Γι' αυτό μη σέ νοιάζει. Μιά που πήρες τα χρήματα, απέδω και πέρα ή φροντίδα είναι δική μας.

Ο Άντώνης έδωσε το πουλί και κοίταζε τους Ερυθροσταυρίτες με πόση προσοχή προσπαθώντας να λύσουν τα πόδια του δίχως να το κάμουν να πονέη. Και σαν το έλυσαν, άρχισαν να το χαϊδεύουν άπαλά, με στοργή, να του λένουν λόγια τρυφερά και να το χουχουλίζουν με την αναπνοή τους. Εκείνο έτρεμε το κακόμοιρο από το φόβο του.

Σαν πέρασε λίγη ώρα ο Κότσουφας κατάλαβε πως έπεσε σε καλά χέρια και άρχισε να γυρίζει δεξιά και αριστερά το κεφαλάκι του.

— Θα σάς φύγη! φώναξε ανήσυχος ο Άντώνης. Κοιτάχτε πως γυρίζει το κεφάλι του!

— Να φύγη θέλω κι εμείς. Να πετάξει. Να κελαδηση. Να ανταμώση το τσίρ του. Να πάη εκεί στην έξοχη, που είναι τα κούμαρα, που βρίσκει καρπούς από κισόδ. Εκεί στα λαχανικά και στα δέντρα για να τα προστατέψη από τα σκουλήκια, τις κάμπιες και τα ζουζούνια.

Κάποιος Ερυθροσταυρίτης, που γνώριζε τον Άντώνη, γύρισε και του είπε:

— Δε σοφ φαίνεται, Άντώνη, πως είναι κρίμα ένα τέτοιο πουλάκι να το κλείσουμε στο κλουβί; Θέλει κανένας από μας να μπη στη φυλακή και να χάση την ελευθερία του; Κρίμα που είσαι και παιδί της έξοχης και δε μπόρεσες ακόμα να αγαπήσης τα πουλάκια!

Ο Άντώνης άκουγε τα λόγια τούτα χωρίς να λέγη τίποτα. Έθλεπε τους Ερυθροσταυρίτες να περιποιούνται με τόσο τρυφερότητα το πουλί, να το χαϊδεύουν και να το φιλούν και του έκανε εντύπωση. Και ύστερα είδε κάτι, που τον συγκίνησε πάρα πολύ. Είδε τον Ερυθροσταυρίτη, που κρατούσε τον Κότσουφα να σηκώνη ψηλά το χέρι του, να τον χαϊδεύη για μία ακόμη φορά και να τον αφήνη ελεύθερο.

— Στο καλό, αγαπημένο μας πουλάκι, φώναξαν τα παιδιά. Και πρόσεχε να μην ξαναπέσης σε κανένα βρόχι.

Τα μάτια του Άντώνη, που στο βάθος δεν ήταν κακό παιδί, βούρκωσαν. Κατάλαβε πως αυτό που είχε κάμει δεν ήταν σωστό. Και όπως στεκόταν και είχε σφιγμένα στο χέρι τα χρήματα πλησίασε και τα έδωσε στους Ερυθροσταυρίτες.

— Πάρτε τα τους είπε. Καταλαβαίνω πως δεν έκαμα καλά που έπιασα το πουλί. Από τώρα και πέρα δε θα ξαναστήσω ξόβεργα και θα τ' αγαπώ τα πουλάκια. Πόσο θα ήθελα κι εγώ να ήξερα γράμματα! Ύστερα ο Άντώνης βοήθησε τους Ερυθροσταυρίτες και στήλωσαν μερικά δεντράκια, που τα είχε στραβάσει ο αέρας και σε λίγο έφυγε με ξαλαφρωμένη την ψυχή του.

Όταν ήρθε στο σχολείο του ο Δάσκαλος κι έμαθε τα όσα έγιναν δε χάρηκε μονάχα που οι Ερυθροσταυρίτες του έλευθέρωσαν τον Κότσουφα αλλά πιο πολύ χάρηκε, που ένα παιδί του βουνού, ο Άντώνης, υποσχέθηκε πως θα αγαπήση τα πουλάκια και δε θα τα ξαναπιάνη με ξόβεργα.

ΒΑΣ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Έν Αθήναις τη 24 - 7 - 48

Αριθ. Πρωτ. 53273.

ΠΡΟΣ

τους Γενικούς Έπιθεωρητάς Στοιχειώδους και Μέσης Εκπαιδεύσεως, Έπιθεωρητάς των Δημοτικών Σχολείων του Κράτους και Διευθυντάς των Σχολείων Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως.

Η από πάσης απόψεως ευεργετική δράσις του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος, επί μακράν σειράν έτών και ίδια μετά την άπελευθέρωσιν, έτυχε παρά των άρμοδίων ένταυθα και τη άλλοδαπη τιμητικής διά την Χώραν διακρίσεως και έκτιμήσεως, ήτις δημιουργεί εις πάντας την υποχρέωσιν να συντελέσουν ου μόνον εις την διατήρησιν της θέσεως, ήν ούτος σήμερον κέκτηται μεταξύ των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος όλου του κόσμου, αλλά διά διηνεκούς προσπάθειας να καταστή αυτή έτι λαμπρότερα προς τιμήν της φιλάτης ήμών Πατρίδος και ήθικην ίκανοποιήσιν των συντελεστών της έπιτυχίας του ώραιού και ύψηλου τούτου έργου.

Το έργον και οι σκοποί του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος επιδιώκοντες την προαγωγήν της υγείας, την παροχήν βοηθείας προς τους έχοντας ανάγκην και την ανάπτυξιν φιλικών δεσμών με τα παιδιά άλλων Χωρών βασιζομένην επί της προς την Πατρίδα αγάπης γνωστοί εις υμάς και ένημονισμένοι με την καθ' όλου λειτουργίαν των σχολείων, ως διεπιστώθη εκ της μέχρι σήμερον πολυετούς εφαρμογής των, αποτελούν σημαντικόν βοήθημα διά την προαγωγήν των υπό της Εθνικής Παιδείας επιδιωκομένων σκοπών.

Όθεν έντελλόμεθα όπως έν συνεργασία μετά του διδακτικού προσωπικού των υφ' υμάς σχολείων μετά θερμούργου ζήλου και προθυμίας ένισχύσετε το έργον του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος διά της καλλιτέρας και άποτελεσματικώτερας οργανώσεως των ομάδων αυτού, μεταξύ των μαθητών, γίνητε δε σύμφωνα οι ένθερμοι κήρυκες των ύψηλων αυτού ιδανικών και φωτεινοί οδηγοί του μαθητικού κόσμου εις την έξάπλωσιν και έκπλήρωσιν του ανθρωπιστικού αυτού προγράμματος.

Ο Υπουργός
Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ

Κοινοποιήσις

- 1) Διεύθυνσιν Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως.
- 2) Διεύθυνσιν Μέσης Εκπαιδεύσεως.
- 3) Διευθυντάς Παιδαγωγικών Ακαδημιών Κράτους, Πειραματικού Σχολείου Πανεπιστημίου Αθηνών, Βαρβακείου Σχολής.
- 4) Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος, Άργεντινής Δημοκρατίας 2 (πρώην Βουλής), ένταυθα.

Έν Αθήναις τη 24 Ιουλίου 1948

Αριθ. Πρωτ. 53272

ΠΡΟΣ

τους κ. κ. Γεν. Έπιθεωρητάς των Σχολείων Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως, τους Διευθυντάς των Παιδαγωγικών Ακαδημιών και των Πειραματικών Σχολείων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τους Διευθυντάς των παντός τύπου Σχολείων Μέσης Εκπαιδεύσεως (Δημοσίων και Ιδιωτικών), τους Έπιθεωρητάς των Δημοτικών Σχολείων και τους Διευθυντάς των Δημοσίων και Ιδιωτικών Δημοτικών Σχολείων.

Βάσει των κειμένων «περί διδακτικών κλπ. βιβλίων» διατάξεων συνιστώμεν θερμώς την ανάγνωσιν παρά των μαθητών του μηνιαίου Περιδικού του Έλ-

ληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος, το όποιον με το πλούσιον και έκλεκτόν αυτού περιεχόμενον έξυπηρετεί την ήθικην και πνευματικήν σχολικήν άγωγήν και συμβάλλει ούτω εκ παραλλήλου με την ανάπτυξιν των ύψηλων και ανθρωπιστικών άρχών του Έρυθρου Σταυρού Νεότητος εις την έξύψωσιν του έθνικού και ύγιους πνευματικού επιπέδου του μαθητικού κόσμου.

Ο Υπουργός
Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

πεπραγμένων του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος από 1-6-48 μέχρι 30-8-48

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ο Ε.Ε.Σ.Ν. ώργάνωσε την 9ην Ιουνίου έ.ε. πανηγυρικήν συγκέντρωσιν των Εκπαιδευτικών Αθηνών - Πειραιώς και Περιχώρων των εργαζομένων υπέρ του Ε.Ε.Σ.Ν. Εις αυτήν παρευρέθησαν περί τα 700 άτομα. Γεν. Έπιθεωρητάι, Έπιθεωρητάι, Διευθυντάι, Καθηγητάι και Διδάσκαλοι Σχολείων Μέσης και Δημοτικής Εκπαιδεύσεως προς τους όποιους ώμίλησαν εκφράσαντες την εύγνωμοσύνην των διά την σημαντικήν συμβολήν των εις την έπιτυχίαν του έργου του Ε.Ε.Σ.Ν. ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ο Πρόεδρος της Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Α. Κύρου, ο ύπαρχηγός του Γεν. Έπιτελείου Στρατηγός κ. Κ. Καλλιόπουλος εκ μέρους του Υπουργείου των Στρατιωτικών και του Γεν. Έπιτελείου και εκ μέρους του Υπουργείου της Παιδείας, ο Γεν. Γραμματέυς του Υπουργείου κ. Κ. Πεζόπουλος.

Εκ μέρους των Εκπαιδευτικών άπήντησε ο Γεν. Έπιθεωρητής Μέσης Εκπαιδεύσεως κ. Κ. Άναγνωστόπουλος, ο όποιος διεβεβαίωσε ότι οι εκπαιδευτικοί έχοντες βαθείαν συναίσθησιν της άποστολής των θα συνεχίσουν με τον ίδιον ένθουσιασμόν την συνεργασίαν των μετά του Ε.Ε.Σ.Ν.

Η στενή και σταθερά συνεργασία του εκπαιδευτικού κόσμου μετά του Ε.Ε.Σ.Ν. έπέσυρε την ιδιαίτεράν προσοχήν της έν Γενεύη Ένωσεως των Έρ. Σταυρών, ή όποια μέχρι σήμερον επανειλημμένως εξέδηλωσε την ζωηράν ίκανοποίησιν της διά το γεγονός τούτο.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Κατά το λήξαν σχολικόν έτος ένεγράφησαν εις τα σχολεία όλοκλήρου της Ελλάδος περί τα 164.887 μέλη και τα όποια έσημείωσαν την ακόλουθον δράσιν.

Ομάδες	Μέλη
Κρήτη	924
Πελοπόννησος	1503
Ηπειρος	335
Θράκη	344
Μακεδονία	1.091
Θεσσαλία	490
Στερεά	421
Ιόνιοι Ν.	409
Αιγαίου Ν.	494
Εύβοια	59
Αθηνών - Πειραιώς	2.509

Σύνολον : 8.579 168.772

Εις 2.711 Σχολεία Μέσης και Δημοτικής Εκπαιδεύσεως

ΔΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

856 ομάδες φροντίζουν την άτομικήν καθαριότητα και την καθαριότητα των άλλων παιδιών του σχολείου των.

- 896 ομάδες ανέλαβον την καθαριότητα του σχολικού χώρου.
- 370 > έλαβον μέρος εις αναδασώσεις και εφύτευσαν 147.157 δένδρα.
- 456 > καλλιεργούν σχολικούς κήπους.
- 570 > προσφέρουν διαφόρους υπηρεσίας εις την κοινότητα και το σχολείον.
- 489 > προσφέρουν υπηρεσίαν εις το σχολείον των σχετικώς με την υγιεινήν.
- 669 > κατήρτισαν σχολικά φαρμακεία.
- 648 > ησκήθησαν εις τας πρώτας βοηθείας.
- 165 > έδιδάχθησαν τούς κανόνες διά τούς λουομένους και πώς να παράσχουν βοήθειαν εις πνιγμένους.
- 603 > ώργάνωσαν διαλέξεις υγείας.
- 492 > ώργάνωσαν εκδρομάς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΦΙΛΙΚΩΝ ΔΕΣΜΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Πολλά σχολεία έστειλαν αρκετόν αριθμόν ευχαριστηρίων έπιστολών και φωτογραφιών διά τόν 'Αμερικανικόν και Καναδικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος. Όπως ιδιαίτέρως σημειούμεν την έπιτυχίαν της δράσεως των ομάδων εις τόν τομέα της διεθνούς φιλικίας.

Οι "Έλληνες 'Ερυθροσταυρίται έτοιμασαν 173 λευκώματα σχολ. αλληλογραφίας με αξιόλογον περιεχόμενον.

Ταυτα μεταφραζόμενα θα αποσταλούν εις τούς 'Ερυθροσταυρίτας 'Αγγλίας, Γαλλίας, 'Αμερικής, Αυστραλίας, Βελγίου, Καναδά κλπ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

- 302 ομάδες επέδειξαν ενδιαφέρον διά την υγείαν των συμμαθητών των.
- 805 > έβοήθησαν άπόρους και άνταρτόπληκτα παιδιά.
- 337 > έπεσκέφθησαν άρρώστους εις Νοσοκομεία μη μεταδοτικών νόσων και εις στρατιωτικά Νοσοκομεία όπου διένειμαν μικρά δώρα και έψυχαγωγήσαν τούς άσθενείς.
- 127 > έτοιμασαν παιγνίδια διά πτωχά παιδιά ή όρφανοτροφεία.
- 150 > απέστειλαν διάφορα είδη εις τούς μαχομένους και έλαβον μέρος εις τούς έράνους υπέρ του Στρατιώτου και του Παιδιο.
- 9 > ίδρυσαν σχολικήν βιβλιοθήκην.
- 2 > επέδειξαν έξαιρετικά αισθήματα ζωοφιλίας.

Σημειούμεν ιδιαίτερος την συλλογήν και αποστολήν 45.000 τεμαχίων μεταχειρισμένων και καινούργιων ιματισμού υπό των 'Ερυθροσταυριτών μαθητών των σχολείων 'Αθηνών και Πειραιώς προς τά παιδιά της Β. 'Ελλάδος.

'Αξία έξάρσεως είναι και ή έξ ίδίας πρωτοβουλίας των 'Ερυθροσταυριτών ώργάνωσις ομάδων διά την ψυχαγωγίαν των τραυματιών και άσθενών στρατιωτών εις τά Στρατιωτικά Νοσοκομεία 'Αθηνών και 'Επαρχιών και ή εις αυτούς προσφορά γλυκισμάτων και σιγάρων και χρησίμων αντικειμένων, τά όποια αγοράζονται με χρήματα των ίδιων και ή ώργάνωσις ομάδος 'Ερυθροσταυριτών, ή όποια θα συνεχίση τό έργον τούτο εις τά στρατιωτικά Νοσοκομεία 'Αθηνών και κατά τό διάστημα των σχολικών διακοπών.

Παραθέτομεν τό από 16-12-47 και ύπ' αριθ. 261.665 έγγραφον του άρχηγού του Γ. Ε. Σ. Στρατηγού κ. Δ. ΓΙΑΤΖΗ και τό από 6-6-1948 ύπ' αριθ. 351740/48745/1 έγγραφον του παρά τω Γ. Ε. Σ. Δ) του της 'Ηθ. 'Αγωγής Ταξιάρχου κ. Β. ΑΣΗΜΑΚΗ, ένδεικτικά της προς τό έργον του Ε. Ε. Σ. Ν. εκτιμήσεως του Γ. Ε. Σ.

α) ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

'Αθήναι τη 16/12/47

-
1. Το Γενικόν 'Επιτελείον Στρατού λαβόν ύπ' όψιν

τό όντως έξάίρετον έργον των μελών του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού της Νεότητος των Γυμνασίων 'Αθηνών Πειραιώς.

'Ε κ φ ρ α ζ ε ι

ομίν τας θερμάς ευχαριστίας του στρατεύματος διά την λαμπράν πρωτοβουλίαν των και τά έξάίρετα αποτελέσματα των.

2. Οι τραυματίαι και νοσηλεύόμενοι στρατιώται, τούς όποιους ούτοι έψυχαγωγήσαν με τόσον ένθουσιισμόν και έθνικόν παλμόν και προς τούς όποιους προσέφεραν δέματα και δώρα θα διατηρήσουν την καλλιτέραν των άναμνήσεών των.

3. Παρακαλείσθε να διαβιβάσετε εις τούς 'Ερυθροσταυρίτας τόν χαιρετισμόν του μαχομένου στρατού, γνωρίσετε δε εις αυτούς ότι θα αποτελή Ιδιαίτεραν πηγήν χαράς διά τούς μαχομένους ή συνέχισις της ώραιας και έθνικής προσπαθείας των με τόν αυτόν παλμόν και ένθουσιισμόν έφ' όσον τό έθνος μας διεξάγει τόν υπέρ διασώσεως της φυλής μας άγώνα.

Δ. ΓΙΑΤΖΗΣ

'Αντιστράτηγος

'Αρχηγός Γ. Ε. Σ.

β) Θ Ε Μ Α : Ευχαριστήριον προς Ε.Ε.Σ. Νεότητος

1. Παρακολουθόντες μετ' Ιδιαίτερας ευχαριστίας την ζωηράν κίνησιν των μαθητικών ομάδων του Ε.Ε.Σ.Ν. εις την τακτικήν έπίσκεψιν των ένταυθα και άλλαχού της 'Ελλάδος Στρατιωτικών Νοσοκομείων, την προσφοράν δώρων, την ψυχαγωγίαν και παραμυθίαν των τε άσθενών και ήρωϊκών τραυματιών των μαχών κατά του Σλαυισμού και την μετάρσιν των μέχρι των συνόρων διά την τόνωσιν του ήθικου του στρατού μας, έκφράζομεν την άπόλυτον Ικανοποίησιν μας τας θερμάς ευχαριστίας των στρατιωτών μας και τόν ειλικρινή θαυμασμόν μας διά τό επιτελούμενον ύπ' αυτών 'Εθνικόν έργον.

2. 'Η τοιαύτη διαπαιδαγώγησις των νεαρών βλαστών της Πατρίδος μας και ή βαθεία τούτων αντίληψις περί των υποχρεώσεών των έναντι των προμάχων της έλευθερίας και της άκεραιότητος της Αιωνίας 'Ελλάδος μας παρέχουν όλα εκείνα τά έχέγγυα, ότι οι σημερινοί μαθηταί θ' αποθούν οι ύπερασπισταί των ύψηλών Ιδανικών μας και οι συνεχισταί της τρισχιλιετούς ένδόξου Ιστορίας μας.

3. Παρακαλούμεν όθεν όπως δεχθίτε όμεις, άμα δε διαβιβάσητε προς τό διδακτικόν προσωπικόν και τούς 'Ερυθροσταυρίτας μαθητάς τά συγαρητήρια και θερμάς ευχαριστίας διά τό μέχρι τούδε συντελεσθέν έργον και βεβαιώσητε τούτους ότι ό 'Ελληνικός Στρατός θα τούς παραδώσ η μίαν 'Ελλάδα περισσότερο ένδοξον και υπερίφανον.

Β. 'Ασημάκης

Ταξίαρχος

Δ/της της 'Ηθ. 'Αγωγής

Συγκινητική είναι έπίσης ή προθυμία των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. των 'Ερυθροσταυριτών Μέσης και Δημ. 'Εκπαιδεύσεως 'Αθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων διά τας συνεχιζόμενας έπίσκεψεις προς διανομήν δώρων και ψυχαγωγίαν των εις τας παιδουπόλεις της τέως Διοικήσεως της Πρωτευούσης μεταφερθέντων άνταρτοπληκτων παιδιών.

'Εκ των άνωτέρω και έν συγκρίσει προς την κατά τό παρελθόν έτος δράσιν του Ε.Ε.Σ.Ν. προκύπτει, λαμβανομένων ύπ' όψιν των επικρατουσών έν τη χώρα δυσχερών συνθηκών, αξιόλογος επέκτασις δράσεως και ηύξημένη απόδοσις έργου εις όλους τούς τομείς, ή όποια δημιουργεί την έλπίδα, ότι τό προσεχές μέλλον, με την προσδοκώμενην βελτίωσιν της καταστάσεως, θα αποδώσ η τοιαύτα αποτελέσματα, ώστε και τό 'Εθνος να είναι Ικανοποιημένον και οι άδελφοί 'Ερυθροί Σταυροί να περιβάλλωσι με διαρκώς αύξανόμενην εκτίμησιν τόν Ε.Ε.Σ.Ν.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Θά ήτο παράλειψις στοιχειώδους υποχρεώσεως να μη μνημονεύσωμεν ότι εις την έπίτευξιν των άνωτέρω άποτελεσμάτων και την σημειωθείσαν έπιτυχίαν των προσπαθειών του Ε.Ε.Σ.Ν. σπουδαίως συνετέλεσαν οι άνά την χώραν εκπαιδευτικοί συνεργάται μας Γεν. 'Επιθεωρηταί, 'Επιθεωρηταί, Διευθυνταί και διδάσκοντες Μέσης και Δημοτικής 'Εκπαιδεύσεως και τά μέλη των Περιφερειακών 'Επιτροπών Νεότητος.

'Αξία Ιδιαίτερας μνείας είναι ή πολύτιμος βοήθεια της Κας 'Ισμήνης Κανελλοπούλου εις τας από του παρελθόντος έτους άρξαμένας και συνεχιζομένας τακτικές έπισκέψεις των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. εις τά Στρατιωτικά Νοσοκομεία.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Τελειώνομεν με την χαρακτηρίζουσαν την σημερινήν θέσιν του Ε.Ε.Σ.Ν. μεταξύ των ξένων Ε.Σ.Ν. άνακρίνωσιν του Προέδρου της 'Εφορείας αυτού κ. 'Αχ. Κύρου κατά την συνεδρίασιν της 26/12/47, κατά την όποιαν ό εις Γενεύην αντιπρόσωπος του Ε.Ε.Σ.κ. Μ. Πεσματζόγλου μετ' ύπερηφανείας του έδήλωσεν ότι ό Ε.Ε.Σ.Ν. έχαρακτηρίσθη υπό των ξένων 'ός λειτουργήσαν κατά τρόπον ύποδειγματικόν' και του άνέφερε κολακευτικάς περί αυτού κρίσεις των διαφόρων αντιπροσώπων, Ιδιαίτερος δε του 'Αμερικανού και Γάλλου γεννομένου έν έπισήμω συνεδρίασει και την πεποιθήσιν ότι θα δυνηθί ούτος η στοργική άρωγή της Διοικήσεως του Ε.Ε.Σ. να σταθεροποιήση και επέκτειν η έπ' άγαθω του 'Εθνους και των άρχών του Ε. Σ. την δράσιν αυτού.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

'Εξαιρετική ήταν ή έπιτυχία και της έφετεινής εκθέσεως Λευκωμάτων Σχολικής αλληλογραφίας εις την όποιαν έλαβον μέρος οι 'Ερυθροσταυρίται μαθηταί από όλας τας περιοχάς της 'Ελλάδος. 'Ιδιαίτερος συγκινητική ύπήρξε ή συμμετοχή των 'Ερυθροσταυριτών της Βορείου 'Ελλάδος, οι όποιοι παρ' όλες τις γνωστές δυσχέρειες, που έπικρατούν εις αυτήν δέν ύστέρησαν των άλλων συναδέλφων των.

Τά έγκαινία της εκθέσεως εις τας 16/7/48 έτίμησαν ό 'Υπουργός της Παιδείας κ. Δ. Βουδουμπάς, ό Πρόεδρος Ε. Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, μέλη του Δ. Συμβουλίου του Ε. Ε. Σ. και οι 'Επιθεωρηταί Μέσης και Δημοτικής 'Εκπαιδεύσεως 'Αθηνών-Πειραιώς.

Έν άρχη ό Πρόεδρος της 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. 'Αχιλ. Κύρου ώμίλησεν ως ακόλουθος:

«Διά δεύτεραν φοράν μετά την άπελευθέρωσιν ό 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός Νεότητος εγκαινιάζει την έτησίαν εκθεσιν των λευκωμάτων Σχολικής 'Αλληλογραφίας των 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτών. Είναι τό μέσον διά του όποιου οι μικροί 'Ερυθροσταυρίται των διαφόρων χωρών του κόσμου επικοινωνούν μεταξύ των και δημιουργούν έτι παρ ά την άπόστασιν, που τούς χωρίζει, τούς 'Ωκεανούς και τά βουνά που παρεμβάλλονται δεσμούς φιλικίας και αλληλεγγύης, που θα ήμπορέσουν ίσως κάποτε να αποτελέσουν ένα λαμπρόν μέσον διά την καθιέρωσιν πραγματικής ειρήνης.

Τά μεταπολεμικά παιδιά της 'Ελλάδος, τά παιδιά τά όποια με τόσον ένθουσιισμόν υιοθέτησαν τό Ιδανικόν του 'Ερυθρού Σταυρού και τόσον χρήσιμον έργον έκαμαν έντός έλαχίστου χρονικού διαστήματος έμπνεόμενα από τό Ιδανικόν αυτό, άντελήφθησαν πλήρως τόν σκοπόν και τό νόημα της σχολικής αυτής αλληλογραφίας. Διάκόσια περίπου σχολικά λευκώματα, καταρτισθέντα πέρυσιν όλίγους μόνον μήνας άφου έπανήρχισε την πραγματικήν λειτουργίαν του ό 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός Νεότητος, άπεστάλησαν εις διαφόρους χώρας του κόσμου εις την 'Αμερικανικήν Συμπολιτείαν, εις την 'Αγγλίαν, τό Βέλγιον, τόν Καναδά, την Νέαν Ζηλανδίαν, την Νότιον 'Αφρικήν και εις την Γενεύην διά την διαρκή εκθεσιν της 'Ενώσεως των 'Ερυθρών Σταυρών.

Και από παντού μας ήλθαν ένθουσιώδεις άπαντήσεις, χαρακτηρίζουσαι την πραγματικήν έντύπωσιν, την όποιαν έκαμαν τά λευκώματα αυτά των παιδιών της 'Ελλάδος. 'Εγγράφα και έπιστολαί και προφορικά βεβαιώσεις χαρακτηρίζουν τά λευκώματα αυτά ως ύποδειγματικά. Και ένα πρόσφατον διέλιδον άρθρον εις τό έπίσημον όργανον του 'Αμερικανικού 'Ερυθρού Σταυρού Νεότητος τονίζει ότι τά 143 'Ελληνικά λευκώματα, που έστάλησαν εις την 'Αμερικήν κάμνουν αληθινά ζωντανήν και φέρουν πλησιέστερα προς τά 'Αμερικανόπαιδα την μακρινήν αυτήν και θυρλλικήν χώραν της 'Ελλάδος.

Και εις αυτό ακριβώς έγκειται ή πραγματική αξία των Λευκωμάτων, τά όποια φιλοτεγνούν τά παιδιά των έλληνικών σχολείων και τά όποια στέλνουν διά να τά διαβιβάσωμεν εις τούς 'Ερυθροσταυρίτας των άλλων χωρών. Μόνα των, χωρίς καμμίαν καθοδήγησιν, πλην ίσως της καθοδηγήσεως του άξιοθαυμάστου 'Ελληνικού αισθητηρίου, τά παιδάκια της 'Ελλάδος άντελήφθησαν ποίαν ανθρωπινήν και ήθικήν υπηρεσίαν ήμπορούν να προσφέρουν με τά λευκώματά των. Κατορθώνουν να περιγράψουν την τάξιν των, τό σχολείον των, τό χωριό των, την περιοχήν των την Πατρίδα των με απλότητα, σαφήνεια και ζωρότητα τόσην ώστε να προκαλούν τό πραγματικόν ενδιαφέρον των μακρινών φίλων των, που θα λάβουν τά λευκώματα αυτά. Με καλαισθησίαν και μόνον από την πνευματικήν κληρονομικότητα μιάς φυλής, που έδίδαξε τό 'Ωραϊόν και τό Καλόν εις τόν κόσμον, συμπεριλαμβανόν εις τά λευκώματά των εικόνες, λουλούδια, πεταλούδες, γραμματόσημα, δείγματα των χαρακτηριστικότερων έλληνικών προϊόντων. Και θα έτόλμα κανείς να είπη ότι δημιουργούν αληθινά πρότυπα διά παντός είδους τουριστικές, διαφημιστικές και έμπορικές άκόμη έλληνικές εκδόσεις διά τό έξωτερικόν.

Δέν περιορίζονται μόνον εις αυτό όμως. Δίδουν ταυτοχρόνως εις τούς μακρινούς αναγνώστας των μίαν ιδέαν κατά τό δυνατόν πλήρη της σχολικής των ζωής, του άξιοθαυμάστου έργου, τό όποιον κατά τό παρελθόν σχολικόν έτος 160.000 νεαροί 'Έλληνες 'Ερυθροσταυρίται έπραγματοποίησαν και έπί πλέον ζωγραφίζουν με τρόπον αληθινά συγκινητικόν την ένθουσιώδη ατμόσφαιραν του άγώνος, των θυσιών, της άφοσιώσεως της εις τά μεγάλα Ιστορικά πεπρωμένα που ζή ή 'Ελλάς.

Μέσα εις τά λευκώματα, τά όποια εκτίθενται εις την έφετεινήν εκθεσιν υπάρχουν και μερικά προερχόμενα από πόλεις και κομποπόλεις, που εδρίσκοντο εις την πρώτην γραμμην του άγώνος, εις τό μέτωπον θα έλεγε κανείς. Προσέξτε και θα αισθανθήτε τόν θαυμασμόν και την συγκίνησιν, που δέν ήμπορούν παρ ά να έμπνεύσουν. 'Εγράφησαν και κατηγορησθέντες από 'Ελ-ληνόπαιδα, που ζούν μέσα εις την ατμόσφαιραν πραγματικού πολέμου, που κλείνονται μόλις βραδυάση εις τά σπίτια των με την φρικτήν άπειλήν κυριολεκτικώς έπικρεμαμένην επάνω των, που άκούουν από μακριά και κάποτε από κοντά τούς φρικτούς θορύβους της μάχης, που βλέπουν κοντά των όλας τας εκδηλώσεις της φρίκης αλλά και του άφάστου ήθικου κάλλους του άγώνος.

Αυτή ή ατμόσφαιρα με τόσην απλότητα και τόσην ειλικρίνειαν εκτιθεμένη θα μεταδοθή εις τά παιδιά του έξω κόσμου και θα τά κάμη ίσως να ένοήσουν περισσότερο ίσως και από τούς πατέρας των διά ποίον λόγον μάχεται και υπόφέρει και θυσιάζεται ή 'Ελλάς. Χωρίς κανένα δισταγμόν ήμπορεί να βεβαιώση κανείς ότι τά παιδιά αυτά είναι άξια της Μεγάλης των Πατρίδος και κάμνουν χρήσιμον έθνικόν έργον.

Εύτυχείς διότι μας δίδεται ή ευκαιρία πρό της αποστολής των λευκωμάτων αυτών να τά άφήσωμεν να τά ιδή δι' όλίγας ήμέρας ή 'Αθηναϊκή Κοινωνία, παρακαλούμεν τόν κ. 'Υπουργόν της Παιδείας να εγκαινιάσ η την 'Εκθεσιν.

Ο κ. 'Υπουργός άπαντών εις τόν λόγον εξέφρασε την ευάρεσκεϊαν διά τό συντελούμενον υπό του Ε.Ε.Σ. Ν. έργον εις τά σχολεία και έβεβαίωσε ότι με στοργήν και ενδιαφέρον θα παρακολουθί τόν Ε.Ε.Σ.Ν. εις τό έργον του.

Εἰς τὸ τέλος ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἠδ'χαρίστησε τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον δεικνύει καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὅποιοι μὲ τόσῃ προθυμίᾳ συνεργάζονται μετὰ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς των.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῶν ἐπισήμων εἰσηλθεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐκθέσεως, ἐξήτασε μὲ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον ὅλα τὰ λευκώματα καὶ ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμόν του δι' ὅσα εἶδε, πὺ μαρτυροῦν τὴν ζωτικότητα καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς ἱκανότητας τῆς Φυλῆς.

Γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑνωσὶ τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν καὶ τοὺς ξένους Ἑρυθροὺς Σταυροὺς.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη 21 Ἰουλίου 1948

Κύριε Κύρου,

Εἴμεθα πολὺ εὐγνώμονες διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐνδιαφερουσῶν ἐκθέσεων περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν Ἑλλήνων Ἑκπαιδευτικῶν ὀργανωθεῖσαν τὸσον ἐπιτυχῶς παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ σὰς συγχάριμεν διὰ τὴν εὐρείαν συμμετοχὴν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν.

Georges Milsom

Δ/τῆς τοῦ Ἑρ. Στ. Νεότητος

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη 28 Ἰουλίου 1948

Κύριε Κύρου,

Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 14 Ἰουνίου ἐσωκλείουσας ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος μετὰ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ε. Ε. Σ. Ν.

Με πολὺ ἐνδιαφέρον μανθάνομεν τὰ τῆς στενῆς συνεργασίας καὶ κατανόησεως μετὰ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν, ἡ ὁποία ἐπαίξε ἕνα τὸσον συνεχὲς ρόλον εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν σας.

Georges Milsom

Δ/τῆς τοῦ Ἑρ. Στ. Νεότητος

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Οὐάσιγκτων 5 Μαΐου 1948

Κύριε Παπαδόπουλε,

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ Περιόδικου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, πὺ μᾶς στέλλετε μᾶς ἀρέσουν πάρα πολὺ. Τὰ πολύχρωμα ἐξώφυλλά του εἶναι πολὺ ἐλκυστικά καὶ ἡ ἀγγλικὴ μετάφρασις, πὺ ἐσωκλείετε μᾶς εἶναι πολὺ χρήσιμος.

Γνωρίζομε ὅτι ἀναγκάζεσθε νὰ κάμετε οἰκονομίαν χάρτου καὶ ὅτι ἔχετε αὐξήσει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ Περιόδικου σας, ἀλλὰ ἂν δὲν εἴμεθα πολὺ ἀπαιτητικοὶ θὰ μᾶς ὑποχρεώνατε ἂν μᾶς ἐστέλλατε εἰς τὸ μέλλον ἐξ τεύχη ἀντὶ τῶν τριῶν, ὥστε νὰ στέλλωμε ἕνα ἀντίτυπο εἰς κάθε διευθυντὴ περιοχῆς καὶ νὰ κρατήσωμε ἕνα διὰ τὰ κεντρικά μᾶς γραφεῖα.

Ὁ πὺς πάντοτε, σὰς στέλλομε τὰς καλλιτέρας μᾶς εὐχὰς διὰ τὸ μέλλον τοῦ Τμήματός σας, πὺ ἐσημείωσε τόσο σπουδαία πρόοδο τὰ τελευταῖα δύο χρόνια.

Εἰλικρινῶς

Alice Ingersoll Thornton

Ὑποδ)τρια Α.Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

τοῦ Στρατηγοῦ Lafliche, Πρεσβευτοῦ τοῦ Καναδᾶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν ἐκθεσὴν Λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας.

5.8.48

Κύριε Παπαδόπουλε,

Παρακαλῶ δεχθῆτε καὶ διαβιβάσετε εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους τὰ ἐγκάρδιά μου συγχαρητήρια.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος

L. R. Lafliche

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς τοῦ Καναδᾶ ἀπηύθυνε εἰς τὸν Καναδικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

ΚΑΝΑΔΙΚΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΡΟΝΤΟ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἐκφράζει πρὸς τὸν Καναδικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος τὰς καλλιτέρας του εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἑθνικῆς ἑορτῆς τῆς μεγάλης τῶν Πατρίδος καὶ πολυτίμου φίλης τῆς Ἑλλάδος.

Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος
Εἰς τοῦτο ἀπήντησε ὁ Καναδικὸς Ε. Σ. Ν. διὰ τῆς ἀκολουθοῦσας ἐπιστολῆς.

ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κύριε Κύρου

Ὁ Καναδικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἐπιθυμῶν νὰ ἐκφράσῃ τὰς πλέον εἰλικρινεῖς του εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν Νεότητος διὰ τὴν εὐγένειαν νὰ στείλῃ εὐχητήριον τηλεγράφημα τὴν πρώτῃν Ἰουλίου ἡμέραν τῆς Ἑθνικῆς ἑορτῆς τοῦ Καναδᾶ.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φιλία μετὰ τοῦ Καναδῶν καὶ Ἑλλήνων Ἑρυθροσταυριτῶν θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ ἐπεκταθῇ.

Ἐκ μέρους λοιπὸν ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Καναδικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ σὰς διαβιβάσωμεν τὰς πλέον ἐγκαρδίου εὐχαριστίας μᾶς διὰ τὴν πολὺ εὐχάριστον φιλικὴν σας χειρονομίαν.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος

Jean E. Browne

Δ)τρια τοῦ Καν. Ε.Σ.Ν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἐγένετο τὴν 1ην Σεπτεμβρίου μία σεμνὴ τελετὴ διὰ τὴν ἀνάρτησιν τῶν εἰκόνων τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ Καναδᾶ κ. Μακένζι Κίγκ, τοῦ τέως Προέδρου τοῦ Καναδικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ντότζ, τοῦ ἐν Ἑλλάδι Πρεσβευτοῦ τοῦ Καναδᾶ Στρατηγοῦ Λαφλές, τῶν Προέδρου καὶ Γεν. Γραμματέως τῆς Καναδικῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως κ. κ. Τζαννετάκου καὶ Β. Σαλάμη καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἑράνων κ. Μπέρκς εἰς ἐνδειξὴν εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν πολυτίμον βοήθειαν, τὴν ὁποῖαν ὁ Καναδᾶς παρέχει συνεχῶς ἀπὸ τῆς Κατοχῆς εἰς τὴν χώραν μας.

Κατ' αὐτὴν παρευρέθησαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Δεσύλλας, ἡ κυρία καὶ ὁ Στρατηγὸς Λαφλές, ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ι. Ἀθανασάκης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε. Ε. Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Γ. Μίνδλερ, μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνοκαναδικοῦ Συνδέσμου κ. Σκουζέας καὶ οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Ε.Ε.Σ.

Οἱ κ. κ. Ἀθανασάκης καὶ Γεωργακόπουλος ἐξήρουν τὸ ἔργον τῶν Καναδῶν Φιλελλήνων, τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν καὶ τὸ σωτήριο ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ζωὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς καὶ ἐξέφρασαν πρὸς αὐτοὺς τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε. Ε. Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος μετὰ σύντομον ἀναδρομὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Καναδᾶ, ἐξήρνε κυρίως τὴν συμβολὴν τούτου εἰς τὴν τελευταίαν παγκόσμιον σύρραξιν. Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Προέδρου παραθέτομεν τὰ ἀκόλουθα ἀποσπάσματα:

«Τὸ Καναδικὸν ἔθνος, καίτοι λόγω τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως δὲν ἠπειλείτο ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἐκτραγένας ἐν Εὐρώπῃ ἐντὸς τῆς τελευταίας τριακονταετίας δύο καταστρεπτικούς πολέμους, καίτοι δὲν ἀντιμετώπισεν ἐκ τοῦ σύγγυος τὸν κίνδυνον τῆς ὑποταγῆς του εἰς τὴν βίαν καὶ τὸν ἱμπεριαλισμὸν τῶν ἐπιτιθεμένων, ἠδύνατο δὲ παραμένον ἐν οὐδετερότητι νὰ θησαυρίσῃ, ἐκμεταλλεόμενος τὰς ἀνάγκας τῶν ἐμπολέμων, ἠγνόησε τὰ ὁλικά ταῦτα πλεονεκτήματά του καὶ συνεπὲς εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμπράκτως πιστεύει, ἔσπευσε νὰ διαθέσῃ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἑλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸν μόχθον τῶν τέκνων του καὶ τὸν πλοῦτον τῆς Χώρας του. Διὰ τοὺς ἀνιδιοτελεῖς τούτους ἀγῶνας τοῦ Καναδᾶ, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐθαυμάσθη ὁ ἡρώϊσμός των τέκνων του ὡς μαχητῶν καὶ ὡς ἀσυγκρίτων ἀεροπόρων, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐρωτηθῶν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς βίας καὶ τοῦ ὀλέθρου, ὡς ἠρωτῆθι καποτε ὁ Ξέρξης ἐπιτιθέμενος κατὰ τὸν Ἑλλήνων: «Πρὸς ποίους ἀνδρας ἠγάγετε ἡμᾶς πολεμῆν οἱ περὶ στεφάνου τὸν ἀγῶνα ποιοῦνται;».

«Ὅλοι οἱ Ἕλληνες γνωρίζομεν καὶ ἀγαπῶμεν εἰς τὴν καρδίαν μας βαθύτατον αἶσθημα αἰωνίου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μεγάλην Χώραν τοῦ Καναδᾶ, ἥτις πρωτίστως καὶ κυρίως μὲ γενναιοδωρίαν Χριστιανικὴν προσέφερε τὰ ἀναγκαζοῦντα τρόφιμα εὐθὺς ὡς ἐπετράπη ἡ μεταφορὰ τούτων, κατὰ τὸ 1942 εἰς τὴν Χώραν μας, ὅτε αὕτη ἐσφάδαζεν ὑπὸ τὴν ἀφόρητον πίεσιν βαρβάρου Κατοχῆς καὶ ὁ λαὸς τῆς ἀντιμετώπιζε τὸν στυγνὸν κίνδυνον τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξαφανίσεώς του λόγω τῆς πείνης. Ἡ ἐκ Καναδᾶ ὁμῶς βοήθεια δὲν διεκόπη, ὡς γνωστόν, καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν μας. Τούναντιον ὅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν ὀρδῶν τοῦ Ἀξονος ἤρχισαν καταφθάνοντα τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ φορτία τῶν πολυτίμων δώρων τῆς ἐν Καναδᾶ Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως. Τρόφιμα, ἱματισμοὶ καὶ ὑπόδησις, εἶδη κλινοστρωμνῆς καὶ οἰκιακὰ σκεύη, φάρμακα, χειρουργικὰ, ἀκτινολογικὰ καὶ ὁδοντοιατρικὰ μονάδες, παντοειδῆ ἐργαλεῖα καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς αὐτοκινήτων, δῶρα ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐστάλησαν ἐκ Καναδᾶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, προερχόμενα ἐκ δωρεῶν τοῦ Καναδικοῦ λαοῦ, συγκεντρωθέντων χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Καναδικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀνεκτίμητον συμβολὴν τοῦ Καναδικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὴν ἀκούραστον προσπάθειαν τῶν ἐν Καναδᾶ ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰς θυσίας των

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ «ΠΙΣΤΕΥΩ» ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

1) Γιά νὰ κάνω σωστά τὸ καθήκον μου ὡς στέλεχος τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος πρέπει νὰ εἶμαι γερός καὶ σὸ σῶμα καὶ σὸ πνεῦμα καὶ σὴν ψυχὴ.

2) Νὰ ἔχω αὐτοκυριαρχίαν.

3) Οἱ σκέψεις μου καὶ οἱ πράξεις μου νὰ τιμοῦν τὸ ἀνθρωπιστικὸ καὶ δημιουργικὸ πνεῦμα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

4) Νὰ μένω ἀκλόνητος μὲ κάθε θυσία σὲς ἀρχές τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

5) Δὲν πρέπει νὰ ἐκφράζω γνώμη γιά κανένα ζήτημα, ἂν δὲν ἔχω ὅλες τὶς δυνατὲς ἀποδείξεις.

Οἱ Ἑρυθροσταυριταὶ τοῦ «Τερ-Ω» ἐπισκέπτονται ἄρρωστα παιδιὰ σὲ Νοσοκομεῖα μὴ μεταδοτικῶν νοσημάτων, τὰ παρακολουθοῦν στὰ μαθήματά τους καὶ φροντίζουν γιά τὴν ψυχολογία τους. Ἐπίσης ἔχουν ἀναλάβει τὴν ψυχολογία ἐνὸς οἴκου ἡλικιωμένων κυριῶν. Μία φορὰ τὴν ἐβδομάδα διανέμουν βιβλία καὶ παιχνίδια σὲ Νοσοκομεῖα. Παρακολουθοῦν μαθήματα πρώτων βοηθειῶν, διατροφῆς καὶ παροχῆς βοήθειας σὲ πνιγομένους.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ στρατηγὸς Λαφλές εὐχαριστῶν τὸ Προεδρεῖον Ε.Ε.Σ. κατὰ τὴν τελετὴν. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ κ.κ. Κ. Ἀγαπητὸς καὶ Λ. Ἀπέργης Σύμβουλοι Ε.Ε.Σ., ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ κ. Ι. Ἀθανασάκης, ἐπίτιμος Πρόεδρος Ε.Ε.Σ., ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ καὶ ὁ στρατηγὸς Λαφλές.

ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἰδρυσις καὶ ἡ δρᾶσις τῆς ἐν Καναδᾶ Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως.

«Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς, γνωρίζων ὅσον κανεὶς ἄλλος τὴν ἑκτασίαν καὶ τὴν σημασίαν τῆς παρασχεθείσης καὶ παρεχομένης πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν βοηθείας, ἐθεώρησεν ἐπιτακτικὸν καθήκον του νὰ ἐκδηλώσῃ διὰ τῆς σημερινῆς σεμνῆς ἑορτῆς, διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν, τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς συντελεστάς τῆς βοηθείας ταύτης καὶ νὰ ἀναρτήσῃ, τιμῆς ἕνεκεν, εἰς τὰ γράφειά του τὰς εἰκόνας τῶν προσώπων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μὲ τὰς διαπνεομένας ἀπὸ ἀκραϊφνῆ φιλελληνισμὸν καὶ φιλοπατρίαν προσπάθειάς των συμβολίζουσιν τὴν προέλευσιν τῆς Καναδικῆς βοηθείας».

Ὁ κ. Λαφλές ἠδ'χαρίστησε τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι ἡ Καναδικὴ βοήθεια ὑπῆρξε τὸσον συντελεστικὴ εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ φίλου Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὰς τραγικὰς ἐκείνας ἡμέρας.

Ἐτόνισε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Καναδικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἰδικὴν του ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐνισχύσεως τῆς Πατρίδος σας καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ τιμὴν του διότι εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Καναδᾶ, ὅπως ἐπὶ δὲ ὅτι πάντοτε ἡ Πατρίς του μὲ προθυμίαν θὰ βοηθῇ τὸν Ε.Ε.Σ.

ΔΑΝΙΑ

Ὁ Δανικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ὁ ὁποῖος τὴν 4ην Ἰουνίου συνεπλήρωσε 25 χρόνια ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἐξέδωκε γραμματῶσημο οἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποῖου θὰ χρησιμοποιηθοῦν γιά νὰ κτισθῇ ἕνα σπίτι γιά ὀρφανὰ παιδιά.

Τὸν περασένον Ἰούλιο ὀργάνωσε δύο σειρὰς μαθημάτων Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος γιά ἐκπαιδεῦσι ὑπευθινῶν ὁμάδων καὶ τῶν βοηθῶν των.

ΙΝΔΙΑ

Ὁ Ἰνδικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἀνέλαβε ἐκστρατεία γιά τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματώσεως εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τίς ὁμάδες τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος. Ὄργάνωσε σειρὰ μαθημάτων ἀπὸ ἐδικούς φυματιολόγους. Ἐξέδωκε ἐδικὰ βιβλία μὲ σειρὰ μαθημάτων γιά δασκάλους καὶ ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν. Τὸ τμήμα τοῦ Μανδράς ὀργάνωσε διαλέξεις γιά ἐκπαιδεῦσι ὑπευθινῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος τοῦ Κεμπέκ ὀργάνωσε ὑπορσία θεραπείας τῆς ὁμῆλίας. Ὁ ἐδικὸς γιάτρος τοῦ Νοσοκομείου τῶν παιδῶν σὲ Μοντρεάλ πληρώνεται ἀπὸ τοὺς Ἑρυθροσταυριτάς τοῦ Κεμπέκ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Μιχαήλ Κανελλόπουλος Προϊστάμενος της
'Ιατρικής 'Υπηρεσίας του Σταθμού Α' Βο-

1897 - 1948

ηθειών Ε.Ε.Σ. Διά του θανάτου του το Πε-
ριοδικόν στερείται ενός έκλεκτου συνεργά-
του. Το αδόκηστέον μέρος της συνεργασίας
του «Πρώτες Βοήθειες» θα δημοσιευθῇ εἰς
τὰ Περιοδικὰ τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους.

Τὴν 5ην 'Ιουνίου ἐ. ἔ. ἀπέθανε μετὰ
μακρὰν ἀσθένειαν εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν ὁ
τέως Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἀθανάσιος Φί-
λων. Ἐγενήθη εἰς Χαλκίδα καὶ ἐσπούδασε
νομικά. Διετέλεσε Γεν. Γραμματεὺς τοῦ 'Υ-
πουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐργα-
σίῃ μετὰ παραδειγματικὸν ζῆλον εἰς ὅλους
τοὺς τομεῖς τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως.
Ἀπὸ τοῦ 1932 μέχρι τοῦ 1939 ὑπῆρξε Πρό-

εδρος τοῦ Πατριωτικοῦ 'Ιδρύματος Προστα-
σίας τοῦ Παιδιοῦ. Τὸ Πρεσβυτάριον τῆς Πεν-
τέλης καὶ αἱ μόνιμα Παιδικαὶ ἐξοχαὶ τῆς
Βούλας εἶναι χαρακτηριστικὰ τῆς δράσεώς
του δείγματα. Ἀπὸ τοῦ 1936 μέχρι καὶ τοῦ
θανάτου του διετέλεσε Ἐπιμελητὴς τῆς
Βασιλικῆς χορηγίας. Κατὰ τὸ δόγμα

τῆς κατοχῆς ἐφυλακίσθη ὑπὸ τῶν 'Ιταλῶν
εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Καλλιθέας καὶ ἐπειτα
ἐξετοπίσθη εἰς Λουτράκι. Συμμετέχε εἰς
τὸν ἀγῶνα τῆς 'Εθνικῆς ἀντιστάσεως καὶ
ἐβοήθησε τὰς ἐθνικὰς ὁργανώσεις. Τὸ 1945
ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ὅπου πα-
ρέμεινε μέχρι Φεβρουαρίου 1948 ὅτε παρη-
τήθη διὰ λόγους ὑγείας.

Παντοῦ ἐπέδειξεν ἀκάματον ἀποδοτικὴν
ἐργατικότητα, παρνομολογούμενην ἐντιμότη-
τα καὶ ἀσπλιν ἥθος.

Τὸ Πανελλήνιον γνωρίζει τὴν ἀδυναμίαν
καὶ τὸ ζῶπρον ἐνδιαφέρον αὐτοῦ διὰ τὴν
παιδικὴν ἡλικίαν διὰ τὴν ὅποιαν καὶ ἀφιέ-
ρωσε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πολυμόρ-
φου δραστηριότητός του.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1948 ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν
80 ἐτῶν ὁ ἄλλοτε Σύμβουλος τοῦ Ε.Ε.Σ.
καὶ Πρόεδρος τῆς 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Πε-
ρικλῆς Μαζαράκης.

Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐσπούδασε νο-
μικά.

Ἀνῆκε εἰς τὴν γνωστὴν οἰκογένειαν τῶν

ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 Γερουσιαστοῦ Αἰνιά-
νος.

Νεώτατος ἀπὸ τοῦ 1885 εἰσῆλθεν εἰς τὴν
ὀπηρεσίαν τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εσωτερι-
κῶν τοῦ ὁποίου διετέλεσε Γεν. Διευθυντὴς
καὶ παρέσχε κατὰ τὴν ὀπηρεσιακὴν αὐτοῦ
σταθιδρομίαν πολυτιμότητας ὀπηρεσίας.

Τὸ 1922 διωρίσθη Γενικός Διοικητὴς
Κρήτης καὶ ἐπανελημμένως ἐξελέγη βου-
λευτὴς Κυκλάδων.

Ἐπῆρξε Πρόεδρος τῆς 'Αναργυρείου καὶ
Κορυθαλενίου Σχολῆς Σπετσῶν καὶ Ἀντι-
πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου Ὠδείου Ἀ-
θηνῶν.

Τὸν διέκρινε πάντοτε εὐγένεια ἥθους καὶ
ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν παντός κα-
λοῦ καὶ ὠραίου.

ΕΤΗΣΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ Ε. Σ. Ν.

Τὴν 21-24 'Ιουνίου 1948 ἔγινε εἰς τὸν
Ἄγ. Φραγκίσκο τοῦ ἐτήσιου συνέδριου τοῦ Ἀ-
μερικανικοῦ Ε.Σ.Ν., εἰς τὸ ὁποῖον παρευ-
ρέθησαν 1000 ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀμερικαν-
ικοῦ Ε.Σ.Ν. γιὰ νὰ καταστρώσουν τὸ πρό-
γραμμα Ε.Σ.Ν. εἰς τὰ Σχολεῖα γιὰ τὸ νέο
Σχολ. ἔτος.

Εἰς τὸ συνέδριον αὐτὸ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐ-
ρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἔστειλε τὸ ἀκό-
λουθον μήνυμα:

«Ἀγαπῆτοι Ἀμερικανοὶ Ἐρυθροσταυρί-
ται.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται ἀπευθύν-
ουν ἐγκάρδιον χαίρετισμόν μαζὶ μετὰ τὰς εὐ-
χὰς τῶν γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐτήσιας συνε-
λεύσεώς σας.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται στρέφουν
μὲ συγκίνησιν τὴ σκέψιν τῶν πρὸς τὸ Συνέ-
δριον τῶν Ἐρυθροσταυριστῶν τῆς Μεγάλῃς
Δημοκρατίας, τῆς ὁποίας τὴν παντοειδῆ ἐνί-
σχυσιν πρὸς τὴν χώραν ἐνθυμοῦνται πάντο-
τε μετ' εὐγνωμοσύνης.

Μὲ τὴν σταθεράν καλλιέργειαν τοῦ πνεύ-
ματος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος θὰ
δισθεῖδωμεν οὗτοι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν,
ὡς παράδοσιν τὰ αἰσθητά ἀγάπης καὶ
ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Ἐρυ-
θρὸν Σταυρὸν Νεότητος, δι' ὅσα ἐπαρξέ-
ται καὶ πράττει ὑπὲρ τῆς ἐξαπλώσεως καὶ ἐμπε-
δώσεως τῶν εὐγενῶν καὶ ὀφλῶν ἀρχῶν
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς ὅλον
τὸν κόσμον. Αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἀπλὴν ἐκ-
φρασίν λόγου διότι χάρις στῇ γενναίῳδω-
ρο καὶ ἀνεκτίμητο γιὰ μᾶς παντοειδῇ βοή-
θειά σας ἐπετύχαμε ὑπὸ τὰς γνωστέας καὶ
σὲ σὰς ἐξαιρετικὰς δυσκόλες συνθήκας τῆς
χώρας μας νὰ ἀνασυγκροτηθῶμε καὶ νὰ
ἀναδιοργανωθῶμε τόσο καλὰ, ὥστε σήμε-
ρα νὰ ὑπάρχουν 160.000 Ἐρυθροσταυρί-
ται, 7076 ὁμάδες εἰς 2376 σχολεῖα καὶ νὰ
ἔχωμε ἕνα ἀξιόλογον Περιοδικὸ σὲ μικρὴ
ἀπὸ πρῶτον σὲ ὅλους, χάρις στῇ πολυ-
τιμῷ βορῇ σας τοῦ χάρτου γιὰ τὴν ἐκτύ-
πωσιν του.

Οἱ νέοι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἔλεγαν
στοὺς γεροντοτέρους ὅτι θὰ γίνοντο καλλι-
τεροὶ ἀπὸ αὐτοὺς «Ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα
πολλῶ κάρρονες». Τὴν ὑπόσχεσιν αὕτη δι-
δομε καὶ μετὰ μέσῳ ὁμῶν πρὸς τὴν σημε-
ρινὴν γενεάν, ὡς παρήγορον ἐλπίδα τοῦ μέ-
λου καὶ στήριγμα γιὰ ὅσους μοχθοῦν γιὰ
μιὰ καλλίτερον αὐριό γιὰ ὅλο τὸν κόσμον.

Οἱ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὴν 20ὴν Αὐγούστου ἤρξατο εἰς Στοκχόλ-
μην ἡ XVII Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἐρυ-
θροῦ Σταυροῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέπροσω-
πήθησαν σχεδὸν οἱ Ἐρυθροὶ Σταυροὶ ὅ-
λου τοῦ Κόσμου παρέστησαν δὲ ὡς παρα-
τηρηταὶ καὶ περὶ τοὺς 50 Ἀντιπρόσωποι
διαφόρων διεθνῶν ὁργανώσεων μεταξὺ τῶν
ὁποίων καὶ τοῦ Ο.Η.Ε.

Ὁ Ἕλλην ἐκπρόσωπος κ. Μ. Πεσμαζό-
γλου προσέφερεν εἰς τὴν Διάσκεψιν τὸ ἐκ
μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
ἀποσταλὲν ἐκμνηστὴν τῆς κεφαλῆς «Ἀθη-
νᾶς Ὑγείας» μετὰ τὴν ἐπιγραφήν «Ὁ Ἑλλη-
νικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῇ 12' Διεθνῇ
Διάσκεψει τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ χαίρειν».

Τὴν προσφορὰν του ὁ Ἕλλην ἐκπρόσω-
πος συνώδευσε μετὰ ἀκόλουθα λόγια:

«Ἡ προσφορὰ αὕτη τῆς κεφαλῆς τῆς
Ἀθηνᾶς Ὑγείας, δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ νὰ θεω-
ρηθῇ ὡς κατὰ τὸ πῶχον. Κατὰ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν μυθολογίαν ἡ Ἀθηνᾶ ἐξεπηδήσεν
ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, ἀποτελεῖ ὅθεν αὐ-
τὴ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ λό-
γου. Ἡ Ἀθηνᾶ Ὑγεία, ταυτίζεται πρὸς
τὴν ὕγιαν σκέψιν καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. οἱ-
πνες δέον νὰ κατευθύνουν τὸ ἡμέτερον ἔρ-
γον. Ἀς ἀφῶσμεν κατὰ μέρος τὴν ἑλπι-
σθιν ἐμπιστοσύνην, τὰ μῆλα, τὰς φιλοδοξίας
καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς θὰ ἀποτελέσῃ τὸ
λερὸν πυρὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ σφουρηλατη-
θοῦν, οἱ αἱ ἀλυσσεῖς τῆς δουλείας, ἀλλ' οἱ
δεσμοὶ μιάς ἀκατάλυτον φιλίας, ἥτις
θὰ βασιλεύει ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίου
καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως πᾶν ἀπαραγῶντων

ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Κατὰ τὸ δόγμα τῶν διακοπῶν ὁμάς
Ἐρυθροσταυριστῶν τοῦ Ἀρσακείου Γυμνα-
σίου καὶ ἄλλων Γυμνασίων Ἀθηνῶν μετ' ἐπι-
κεφαλῆς τὴν Καν. Ἰουλίαν Κανελλοπούλου,
ἐπεσκέπτοντο καὶ ἐβδομάδα τοὺς τραυμα-
τίας εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα καὶ
ἐξετέλουν ὠραϊότατον πρόγραμμα ψυχαγω-
γίας καὶ ἐμοίραζον εἰς αὐτοὺς περιοδικὰ
καὶ μικρὰ δῶρα τοῦ Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΠΙΤΑΓΩΝ

Γιὰ εὐκολίαν κατὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν
ἐπιταγῶν παρακαλοῦμεν τοὺς κ.κ. συνδρο-
μητὰς τοῦ Περιοδικοῦ μας νὰ μὴ στέλλουν
ὀνομαστικῶς στὸν Γενικὸν Γραμματέα ἢ τὴν
Δ/σιν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τίς ἐπιταγὰς ἀλλὰ
νὰ τίς ἀπευθύνουν (Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν
Σταυρὸν Νεότητος, Ἀργεντινῆς Δημοκρα-
τίας 2, Ἀθήνας) καὶ νὰ γνωστοποιῶν ἁ-
πλῶς εἰς τὴν Δ/σιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυ-
θροῦ Σταυροῦ Νεότητος μετ' ἐπιστολὴν τῶν
τῶν ἀποστολῆς τῆς ἐπιταγῆς.

ΤΙΜΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ἐφέτος ἡ τιμὴ καὶ ἑκάστη φυλλαδίου ὥρισθη
σὲ 1000 δραχμὰς γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ
καλύψωμε μέρος τῶν μεγάλων δαπανῶν μας
ποὺ ἐπεβαρύνθησαν πολὺ μετὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ
χάρτου τὸν ὁποῖον πέρυσιν ἐχάσαμε δωρεάν
ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν
Νεότητος.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ

Ἀπὸ ἑλλειψι χώρου θὰ δημοσιεύσωμε στὸ
φυλλάδιον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τὸν κατά-
λογο τῶν λευκωμάτων, ποὺ ἐβραβεύθησαν
ἐφέτος.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΓΙΑΤΙ—ΔΙΟΤΙ

Ἐλάτε τώρα νὰ συνεργασθοῦμε
ὅλοι μαζὶ γιὰ νὰ γράψωμε μερικές
... ἀρλούμπες.

Ὁ ἀρχηγὸς μοιράζει στοὺς παί-
κτας ἀπὸ ἕνα χαρτάκι, γιὰ νὰ γρά-
ψουν ἀπὸ μιὰ ἐρώτησιν, ποὺ ν' ἀρχί-
ζῃ μετὰ «γιατί». Μαζεύει κατόπιν τὰ
χαρτὰ διπλωμένα, τὰ βάζει σ' ἕνα
καπέλλο καὶ τὰ ἀνακατεῖ.

Κατόπιν μοιράζει ἄλλα τόσα χαρ-
τάκια γιὰ νὰ γράψουν μιὰ φράσιν ποὺ
ν' ἀρχίζῃ μετὰ «διότι». Ἡ φράσιν αὕτη
μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπάντησι στὴν ἐρώ-
τησιν, ποὺ ἔγραψε ὁ καθένας, ἀλλὰ
καὶ ἐντελὼς ἀσχετὴ μετὰ αὐτή. Τὰ μα-
ζεύει καὶ αὐτὰ σὲ ἄλλο καπέλλο.

Καὶ τώρα ἂς διαβάσωμε τίς σο-
φίες, ποὺ γράφτηκαν. Παίρνει ἕνας
τὸ καπέλλο μετὰ «γιατί» καὶ ἕνας ἄλ-
λος τὸ ἄλλο μετὰ «διότι» καὶ τρα-
βοῦν ἕνα - ἕνα χαρτάκι. Ὁ ἕνας δια-
βάσει μιὰ ἐρώτησιν καὶ ὁ ἄλλος μιὰ ἀ-
πάντησιν.

Ἐπειδὴ τὰ χαρτάκια ἔχουν ἀνακα-
τευθῇ, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἀστεί-
ότατα. Ἀς δοῦμε μερικά: «Γιατί πη-
δαί 3 ψύλλους;» «Διότι ὑπὲρ πάντων
ἡ Πατρίς!» «Γιατί δὲν βράζουν
τὰ φασόλια μετὰ τὸ ἀλάτι;» «Διότι τ'
ἀστερία λάμπουν.» «Γιατί βάζουν
σκόρδο στὴ σκορδαλιά;» «Διότι εἶσαι
κρύος» κλπ. κλπ.

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ οἱ ἐρωτήσεις καὶ
οἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ εἶναι ὅσο τὸ
δυνατὸν ἀστείεις.

Ἐπιστρατεύετε λοιπὸν τὴ φαντα-
σία σας.

Α. ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ (ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟ)

ΚΑΙΤΗΣ ΒΕΛΛΙΟΥ-ΤΣΟΥΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

Σ' ἕνα λύχνον κάποιον μέρα
ἔπεσε πολὺ τὸ λάδι
καὶ φωτοῦσε ἐδῶ καὶ πέρα
μετὰ καμάρι στὸ σκοτάδι.

—«ὦ τί κρίμα νὰ φωτᾶω,
εἶπε, ἕνα φαγοχὸ σπιτάκι
ἐγὼ ποὺ τᾶστρα ξεπερνᾶω
ὡς κι αὐτὸ τὸ φεγγαράκι!»

—«Κρίμα! Λεῖπει ἀπ' τὰ οὐράνια
ἕνα λαμπερὸ στολίδι
ποὺ σκορπίζει τὰ σκοτάδια
στοῦ κύρ - Στάθη τοῦ καλύβι».

Ὁ ἀνεμος καθὼς περνᾶει
ἀπ' τίς χαραμάδες πίσω
ἐκαρδίζεται, γελάει:

—«Στάσου λέει, νὰ τὸν σῶσω!»

Καὶ γελώντας, τοῦ γυρνᾶει
δῶθε κεῖθε τὴ φλογίτσα
κι ἀπ' τὰ γέλοια, ξεψυχᾶει
ἡ περήφανη γλωσσίδα.

Η ΑΛΕΠΟΥ

Στὸ παίγνιδι αὐτὸ μποροῦν νὰ
παίξουν πολλὰ παιδιά. Ἐνα ἀπὸ τὰ
παῖδιά αὐτὰ γίνεται (ἄλεπού) καὶ
κάθεται σταυροπόδι. Οἱ ἄλλοι παί-
κτες ἀρχίζουν νὰ τὴν πειράζουν τὴν
(ἄλεπού). Ἡ ἄλεπού κάνει τὴν
ἀνέξηρην καὶ σὲ μιὰ στιγμή, ποὺ ὁ
παίκτης θάρρη νὰ τὴν πειράξῃ τὸν
ἀρπάζει καὶ κάθεται αὐτὸς (ἄλε-
πού). Ἡ ἄλεπού ὁμως δὲν πρέπει
νὰ σηκωθῇ γιατί τότε χάνει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Μαθητὴς ἑκτῆς τάξεως
Ζ' Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΨΗΦΙΩΝ

ΧΑΡΟΣ — ΗΝΙΑ — ΒΑΦΗ — ΧΩ-
ΜΑ — ΡΙΣ — ΟΥΡΑ — ΑΡΑΙΟΣ
— ΦΟΝΟΣ — ΑΡΑ.

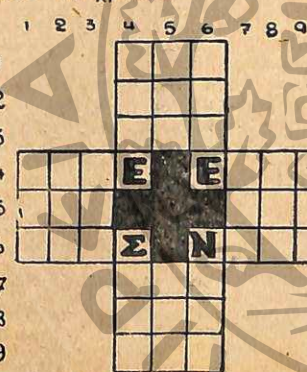
Τὸ πρῶτο ψηφίον κάθε μῆδος τῶν 9
αὐτῶν λέξεων πρέπει νὰ ἀντικατα-
σταθῇ μετὰ ἄλλο ἕνα ψηφίον ὥστε νὰ
ἀλλάξῃ ἡ ἔννοια τῆς λέξεως. Ἐάν
ἡ ἀντικατάστασις γίνῃ σωστὰ τότε
τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν νέων λέ-
ξεων πρέπει νὰ δώσουν τὸ ὄνομα με-
γάλης πόλεως τῆς Ἰσπανίας.

— Τί εἶπεν ὁ Πιλάτος ὅταν ἔπλυνε
τὰ χέρια του;
— Δώστε μου μιὰ πετσέτα!

Ρωτοῦν τὴ μικρὴ Νίνα ποὺ μόλις
ἄρχισε νὰ πηγαίνει σχολεῖο:
— Τὸ ξέρεῖς τὸ ἄλφα Νίνα;
— Τὸ ξέρω.
— Πῶς τὸ γράφουν;
— Μὲ κιμωλία!

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Ἀθησαυδὸς φύλαρχος.
- 2) Καθ' ὃν χρόνον.

- 3) Μάρκα αὐτοκινήτου.
- 4) Πράξε — Σύρομαι.
- 5) Στρατιωτικὸ παράγγελμα — Ἀγ-
γλος ναύαρχος, ἀρχηγὸς τῆς ἀγ-
γλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς ἐν
Ἑλλάδι.
- 6) Πιθανόν (ἀνορθ.) — Μουσικὸς
φθόγγος.
- 7) Συμπερασματικόν.
- 8) Τώρα.
- 9) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος.
- 2) Θάλασσα.
- 3) Νότα.
- 4) Ξενικὸν ἀνδρικὸν ὄνομα — Τρο-
φὴ ζώων (αἰτ.).
- 5) Πρόβες — Μέρος τοῦ προσώπου.
- 6) ... «τάς ψυχὰς μας» — Γυναι-
κεῖον ὄνομα, ἔργο τοῦ Αἰμ. Ζολᾶ.
- 7) Κινηματογραφικὴ ἐταιρεία.
- 8) Ὅρος στὸ σκάκι.
- 9) Μέρος τοῦ χρόνου.

Τὰ τέσσερα ἀρχικὰ γράμματα τοῦ
Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νε-
ότητος θὰ χρησιμεύουν εἰς τὴν λύ-
σιν ὡς ψηφία.

Παναγιώτης Βαρβιτσιώτης Ε. Σ. Ν.
μαθητὴς ΠΣΠΑ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1. Μπορεῖτε μετὰ 25 μονάδες νὰ
γράψετε τὸν ἀριθμὸ 12.
2. Μπορεῖτε μετὰ 25 νὰ γράψετε
τὸν ἀριθμὸ 30;

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Μῦρα τὸ πρῶτο μου σκορπᾶ
κοινὰ τὸ δεύτερό μου,
νὰ τρῶν καθέννας ἀγαπᾶ
πολὺ τὸ σύνολό μου.

Β. ΒΙΣΒΙΚΗΣ

Μαθ. Ἀστικοῦ Σχ. Βαθέος-Αὐλίδος

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Πετάξου ἀπ' τὸ κρεβάτι σου
μόλις ἀρχίζῃ ἡ ἡμέρα,
παίρνε βαθεῖς ἀναπνοές
στὸν καθαρὸν ἀέρα.
Μάθε νὰ σασπινίζεσαι
καὶ μὴ φοβᾶσαι τὸ νερό.
Σῶμα ποὺ πλένεται συχνὰ
δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ γιατρό.

ΦΟΥΛΑ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΥ ΟΛΑ ΓΙΑ ΣΕ

Στίχοι: ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑ.

Μουσική: Ε. Γ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ.

Σάν θούριο.

f Έλ- λά- δα τήν ἄ- γά- πη σου, ζω- ἥς σκο- πό- ῳ κά- μει ἄν-
 Σάν ἄσ- τρο φέγγει ἡ δό- ξα σου, Σπι- δί- ζει, δέν εἶν ἄλ- λη Κί- ἡ
 - φτή, - διά.

θός στήν ἄ- πα- λά - μη σου δί- νε- ται ἡ καρ- δια, ἡ καρ- δια. Τό
 θέ- λη- σί σου πά- λι Μέσ' τήν ψυ- χή γρα- φτή, ναί γρα- φτή. Πα -

χῶ- μα σου ἔ- σκα- ψα βα- θειά Νά καρ- πω- θῇ μιά μέ - ρα
 τρί- δα, ὅ- λα σου τᾶ- δω- κα μου μέ- νει μέσ' τὸ σῶ - μα

f Φούν- τω- σέ- ο κάμπος πέ - - ρα κί- ἄν- θί- σαν τὰ κλα - - διά.
 Καί μιά ζω- οῦ- λαᾶ- κό- - μα Δι- κή σου εἶναι κί- αὐ - τή.
 - τή, - διά.

Φούν- τω- σέ- ο κάμπος πέ - ρα κί- ἄν- θί- σαν τὰ κλα - διά, τὰ κλαδιά.
 Καί μιά ζω- οῦ- λαᾶ- κό- - μα Δι- κή σου εἶναι κί- αὐ - τή, ναι, κί- αὐτή. Ἐλ -
 ΕΠΟΔΟΣ.

f λά- δα μου, Ἐλ- λά- δα μου καί ἡ ψυ- χή μου αὐ- τή, Ἐλ- λά- δα μου, Ἐλ -

riten. λά- δα - μου, Δι- κή σου εἶναι κί- αὐ - τή, Δι- κή σου εἶναι κί- αὐ - τή.